

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0341/2012

26.10.2012

ZIŅOJUMS

par vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu
(2012/2030(INI))

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja

Referents: *Pablo Arias Echeverría*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	24
RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	28
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	34
JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS.....	38
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	42

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu (2012/2030(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „II vienotā tirgus akts” (COM(2012)0573),
- ņemot vērā 2012. gada 4. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū (COM(2012)0238),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. maija paziņojumu „Rezultātu apkopojums par patērētāju aizsardzību parāda, kur Eiropā ir vislabākie nosacījumi patērētājiem — septītais rezultātu apkopojums par nosacījumiem patērētājiem” (SWD(2012)0165),
- ņemot vērā 2012. gada 22. maija rezolūciju par stratēģiju neaizsargāto patērētāju tiesību stiprināšanai¹,
- ņemot vērā 2012. gada 22. maija rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu²,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 22. maija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības programma pašāvības un izaugsmes veicināšanai” (COM(2012)0225),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 22. maija darba dokumentu „Ziņojums par patērētāju tiesību aizsardzības politiku (2010. gada jūlijs–2011. gada decembris) (SWD(2012)0132), kas ir pavaddokuments paziņojumam „Eiropas Patērētāju tiesību aizsardzības programma pašāvības un izaugsmes veicināšanai” (COM(2012)0225),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 2. maija paziņojumu „Eiropas stratēģija „Bērniem labāks internets”” (COM(2012)0196),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. aprīļa paziņojumu „E-ierīkuma stratēģija” (COM(2012)0179),
- ņemot vērā 2012. gada 25. janvāra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (COM(2012)0011),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 11. janvāra paziņojumu „Vienota sistēma uzticēšanās pastiprināšanai vienotajam digitālajam e-komercijas un tiesīsaistes pakalpojumu tirgum” (COM(2011)0942),

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0209.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0211.

- ņemot vērā 2011. gada 15. novembra rezolūciju par jaunu stratēģiju attiecībā uz patērētāju aizsardzības politiku¹,
- ņemot vērā 2011. gada 15. novembra rezolūciju par tiešsaistes azartspēlēm iekšējā tirgū P7_TA(2011)0492²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvu 2011/83/ES par patērētāju tiesībām, ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK³,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2014.–2020. gadam (COM(2011)0707) un tā pavaddokumentus (SEC(2011)1320 un SEC(2011)1321),
- ņemot vērā 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par invalīdu mobilitāti un integrāciju un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010–2020)⁴,
- ņemot vērā 2011. gada 19. oktobra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (COM(2011)0665),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada oktobra paziņojumu „Likt tirgiem strādāt patērētāju labā — patēriņa tirgu rezultātu pārskata sestais izdevums” (SEC(2011)2011),
- ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par efektīvāku un taisnīgāku mazumtirdzniecības tirgu⁵,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2011. gada 7. aprīļa darba dokumentu „Patērētāju tiesību noteikšana ES” (SEC(2011)0469),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 11. marta paziņojumu „Vietējie patērētāji vienotajā tirgū — piektais rezultātu apkopojums par nosacījumiem patērētājiem” (SEC(2011)0299),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropadomei „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā 2010. gada 15. decembra rezolūciju par reklāmas ietekmi uz patērētāju uzvedību⁶,
- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra rezolūciju par iekšējā tirgus izveidi elektroniskās komercijas jomā⁷,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0491.

² Pieņemtie teksti P7_TA(2011)0492.

³ OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0453.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0307.

⁶ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0484.

⁷ OV C 50E, 21.2.2012., 1. lpp.

- ņemot vērā Padomes 2010. gada 13. jūlija Direktīvu 2010/45/ES, ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz rēķinu piesūtīšanas noteikumiem¹,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas spriedumus *Google* (2010. gada 23. martā pieņemtais spriedums apvienotajās lietās no C-236/08 līdz C-238/08) un *BergSpechte* (2010. gada 25. martā pieņemtais spriedums lietā C-278/08) lietās, kuros normāls interneta patērētājs definēts kā „samērā informēts un apdomīgs lietotājs”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva)²,
- ņemot vērā 2010. gada 9. marta rezolūciju par patērētāju aizsardzību³,
- ņemot vērā 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par invalīdu mobilitāti un integrāciju un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010–2020)⁴,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Mario Monti 2010. gada 9. maija ziņojumu „Par jaunu stratēģiju vienotajam tirgum”,
- ņemot vērā analītisko ziņojumu par attieksmi pret pārrobežu tirdzniecību un patērētāju aizsardzību, ko Komisija publicēja 2010. gada martā (Eiropametra apsekojums Nr. 282),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 22. oktobra paziņojumu par pārrobežu elektronisko komerciju uzņēmumu attiecībās ar patērētājiem ES (COM(2009)0557),
- ņemot vērā Komisijas Veselības un patērētāju aizsardzības ĢD vārdā veikto pētījumu „Pārrobežu elektroniskās komercijas novērtējums Eiropas Savienībā (projekts „slepenais pircējs)”, ko veica *YouGovPsychonomics* un ko publicēja 2009. gada 20. oktobrī,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 22. septembra darba dokumentu par finanšu pakalpojumu mazumtirdzniecībā pārraudzību saistībā ar „Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem (SEC(2009)1251),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 7. jūlija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par harmonizētu metodiku patērētāju sūdzību un jautājumu klasificēšanai (COM(2009)0346) un attiecīgo Komisijas ieteikuma projektu (SEC(2009)0949),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 2. jūlija paziņojumu par patērētāju *acquis* īstenošanu

¹ OV L 189, 22.7.2010., 1. lpp.

² OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

³ OV C 349E, 22.12.2010., 1. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0453.

(COM(2009)0330),

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 2. jūlija ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) piemērošanu (COM(2009)0336),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 5. marta darba dokumentu „Ziņojums par pārrobežu elektronisko komerciju Eiropas Savienībā” (SEC(2009)0283),
- ņemot vērā tā 2009. gada 5. februāra rezolūciju par starptautisko tirdzniecību un internetu¹,
- ņemot vērā 2009. gada 13. janvāra rezolūciju par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu²,
- ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par to, kā tirdzniecība un reklāma ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesības³,
- ņemot vērā 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par patērētāju uzticēšanos digitālajai videi⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā)⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū⁷ 20. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu (kodificēta versija)⁸,
- ņemot vērā tā 2006. gada 23. marta rezolūciju par Eiropas līgumtiesībām un *acquis* pārskatīšanu: turpmākā virzība⁹ un 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Eiropas

¹ OV C 67E, 18.3.2010., 112. lpp.

² OV C 46 E, 24.2.2010., 26. lpp.

³ OV C 295 E, 4.12.2009., 43. lpp.

⁴ OV C 146E, 12.6.2008., 370. lpp.

⁵ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁶ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁶ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

⁷ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁸ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

⁹ OV C 292 E, 1.12.2006., 109. lpp.

līgumtiesībām¹ ,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu ES tiesiskā regulējuma pārskatīšanu (COM(2006)0334),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem² ,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu³ ,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas ģenerālinspektorāta ziņojumu Nr. 342 par patērētāju tiesību nostiprināšanu,
- ņemot vērā ANO Starptautiskās tirdzniecības tiesību komitejas (*UNCITRAL*) Konvenciju par elektronisko sakaru izmantošanu starptautisku līgumu slēgšanā (2005), *UNCITRAL* paraugnoteikumus par elektronisko parakstu (2001) un *UNCITRAL* paraugnoteikumus par elektronisko komerciju (1996)⁴,
- ņemot vērā 2003. gada 21. novembra pirmo ziņojumu par Elektroniskās komercijas direktīvas (COM(2003)0702) piemērošanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē⁶;
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū⁷,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁸,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, kas iekļauta līgumos ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6. pantu, jo īpaši tās 7. pantu (privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība), 21. pantu (diskriminācijas aizliegums), 24. pantu (bērnu tiesības), 25. pantu (vecāka gadagājuma cilvēku tiesības), 26. pantu (invalīdu integrācija) un 38. pantu (patērētāju tiesību aizsardzība),

¹ OV C 305E, 14.12.2006., 247. lpp.

² OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

³ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁴ <http://www.un.or.at/uncitral>.

⁵ OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.

⁶ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁷ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

⁸ OV L 281, 23.11.1995, 31. lpp.

- ņemot vērā LESD 9. pantu, kurā noteikts, ka, „nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu, ar sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu”,
 - ņemot vērā LESD 11. pantu, kurā noteikts, ka, „nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, lai veicinātu noturīgu attīstību”,
 - ņemot vērā LESD 12. pantu, kurā noteikts, ka „patērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības”,
 - ņemot vērā LESD 14. pantu un Līgumam pievienoto 26. protokolu par sabiedriskiem (ar ekonomiku saistītiem) pakalpojumiem,
 - ņemot vērā Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0341/2012),
- A. tā kā vienota digitālā tirgus izveides pabeigšana ir svarīgs faktors, lai padarītu ES par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zināšanām balstīto ekonomiku pasaulē;
 - B. tā kā e-komercija un tiešsaistes pakalpojumi ir būtisks interneta attīstības dzinējspēks un izšķirīgs faktors stratēģijā „ES 2020” iekšējam tirgum, saskaņā ar kuru no gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes ieguvēji ir gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi;
 - C. tā kā 99 % Eiropas uzņēmumu ir MVU, kas nodrošina 85 % nodarbinātības, un tādējādi MVU ir Eiropas ekonomikas dzinējspēks, kas uzņemas vislielāko atbildību par vērtību radīšanu, nodarbinātību un izaugsmi, kā arī inovācijām un pētniecību un izstrādi;
 - D. tā kā e-komercija ir kļuvusi par būtisku tirdzniecības daļu un svarīgu patērētāju izvēles, konkurences un tehnoloģisko inovāciju dzinējspēku, ņemot vērā to, ka patērētāji un uzņēmumi ikdienā arvien mazāk nošķir tiešsaistes un bezsaistes darbības;
 - E. atgādina, ka vienots digitālais tirgus, kurā brīva pakalpojumu plūsma ir brīvi pieejama 500 miljoniem patērētāju, ir izšķirīgs konkurētspējas un ekonomiskās izaugsmes virzītājspēks, kas nodrošina augsti kvalificētas darbavietas un sekmē ES pārveidi par ekonomiku, kas balstīta uz zināšanām;
 - F. uzsver, ka platjosla un internets ir svarīgi ekonomiskās izaugsmes, zināšanu sabiedrības, darba vietu radīšanas, inovācijas un Eiropas konkurētspējas, kā arī tiešsaistes komercijas un pakalpojumu virzītājspēki; uzsver, ka patērētājiem un uzņēmumiem nepieciešama platjoslas piekļuve, lai tie varētu pilnībā izmantot internetu;
 - G. uzsver, ka attiecībā uz PVN nozīmīgi ir vienotie kontaktpunkti, lai veicinātu MVU pārrobežu e-komerciju un sekmētu e-rēķinu izmantošanu; tomēr norāda, ka šādi vienoti kontaktpunkti būtu jāveido tikai pašreizējās iestāžu struktūras ietvaros, nepalielinot nodokļu maksātājiem uzlikto slogu;

- H. tā kā uzņēmumi, kas izveidojuši savu interneta ekonomiku, ir panākuši daudz lielāku progresu nekā citi un pašreizējā ekonomikas un finanšu krīzē, kad nodarbinātības radīšana praktiski ir atkarīga no MVU, ir svarīgi novērst šķēršļus tiešsaistes tirdzniecībai tā, lai šie uzņēmumi varētu izmantot visas tās priekšrocības;
- I. tā kā tiešsaistes tirgiem jābūt pēc iespējas elastīgākiem, lai uzlabotu uzņēmējdarbības un attīstības iespējas šajā jomā;
- J. tā kā e-komercija būtiski papildina tradicionālo tirdzniecību, dodot iespēju augt mazajiem uzņēmumiem un piedāvājot labāku piekļuvi precēm un pakalpojumiem arī iedzīvotājiem attālos rajonos un lauku apvidos, kā arī personām ar invaliditāti un ierobežotām pārvietošanās spējām;
- K. tā kā dažās G-8 grupas valstīs iepriekšējos piecos gados internets ir nodrošinājis 20 % ekonomikas izaugsmes un 25 % nodarbinātības pieauguma;
- L. tā kā internets un elektroniskā komercija nodrošina to, ka globalizācijas priekšrocības var vienmērīgāk sadalīt starp patērētājiem un MVU;
- M. tā kā iekšējā tirgus efektīvas darbības panākšana būtu svarīgs solis, īstenojot Lisabonas programmas mērķus palielināt izaugsmi, nodarbinātību un konkurenci un darboties Eiropas Savienības 500 miljonu patērētāju interesēs;
- N. tā kā vienots digitālais tirgus nodrošina lielākas izvēles iespējas par konkurētspējīgākām cenām patērētājiem, jo īpaši tiem, kuri dzīvo mazāk pieejamās, attālās vai nomaļās teritorijās, kā arī personām ar kustību traucējumiem, kam citādi nebūtu iespēju piekļūt plašam preču klāstam; tā kā internets ļauj jauniem uzņēmumiem (jo īpaši MVU) uzsākt darbību, bet jau esošiem uzņēmumiem ļauj attīstīties, atrodot jaunas tirgus nišas;
- O. tā kā Eiropā dzīvo 75 miljoni personu ar invaliditāti un iekšējam tirgum jābūt brīvi pieejamam arī šīm personām, pievēršot īpašu uzmanību problēmām, ko digitālās saskarnes rada cilvēkiem ar redzes traucējumiem;
- P. tā kā internets un tehnoloģijas ir instrumenti, kas ļauj MVU darboties starptautiskā mērogā un MVU plašāk iesaistīties starptautiskajos tirgos un tirdzniecībā; aicina izveidot integrētu Eiropas tirgu karšu, interneta un mobilo maksājumu jomā; tajā pašā laikā aicina vienkāršot e-rēķinu struktūru; attiecībā uz abiem jautājumiem uzsver, cik svarīga ir sadarbība un atvērti standarti, lai veicinātu maksimāla tirgus potenciāla izmantošanu un konkurenci;
- Q. tā kā patērētāji gūst labumu gan no zemākām cenām un plašākas izvēles elektroniskajā komercijā, gan no ērtībām, ko sniedz iespēja iepirkties no mājām; tā kā tas ir īpaši izdevīgi patērētājiem ar invaliditāti un patērētājiem attālos rajonos vai lauku apvidos;
- R. tā kā sekmīga digitālā ekonomika ir veiksmīgi strādājošas ES ekonomikas obligāts priekšnoteikums; tā kā brīvu digitālo pakalpojumu kustību pašlaik tomēr būtiski kavē noteikumu sadrumstalotība valsts līmenī un pārrobežu pārdošanas ziņā ES uzņēmumi saskaras ar daudziem šķēršļiem, galvenokārt atšķirīgo dalībvalstu noteikumu dēļ, ko piemēro tādās jomās kā patērētāju aizsardzība, PVN, noteikumi īpašiem produktiem un maksājumu darījumi; tā kā ES iestādes jāaicina aktīvāk pildīt apņemšanos līdz

2015. gadam novērst svarīgākos regulatīvos šķēršļus pārrobežu tiešsaistes darījumiem, un Komisija jāaicina turpināt ierosināt mērķtiecīgas likumdošanas darbības, lai likvidētu nopietnākos kavēkļus;

- S. tā kā elektroniskā komercija ļauj patērētājiem gūt labumu, pateicoties zemākām cenām un plašākai izvēlei, bet 60 % tīmekļa vietņu pašlaik nav piemērotas pārrobežu tiešsaistes pircējiem, turklāt patērētāju un uzņēmēju uzticēšanās digitālajai videi vēl arvien ir zema;
- T. tā kā būtu jāstiprina piekļuve ticamai informācijai un pārredzamība, ļaujot patērētājiem tiešsaistē salīdzināt ne tikai cenas, bet arī preču un pakalpojumu kvalitāti un ilgtspēju;
- U. tā kā ES digitālā tirgus sadrumstalotība apdraud *acquis communautaire* paredzētās tiesības, jo patērētājiem un uzņēmējiem ir maz juridiskās noteiktības attiecībā uz elektronisko komerciju pāri robežām tāpēc, ka ir pārāk daudzu juridisku noteikumu, kuri nosaka dažādas prasības un tādējādi liedz komercdarbības veicējiem, iestādēm vai patērētājiem darboties saskaņā ar skaidriem un izpildāmiem noteikumiem;
- V. tā kā lielākā daļa strīdu faktiski tiek atrisināti ārpus tiesas kārtībā un alternatīvas strīdu izšķiršanas kārtībā paredzētie termiņi var būt pārāk īsi — ir nepieciešama efektīva sistēma patērētāju strīdu izšķiršanai tiešsaistē;
- W. tā kā ir svarīgi pārvarēt juridisko sadrumstalotību, kas tagad valda daudzās jomās, lai izveidotu pilnīgi pabeigtu un patiesi vienotu digitālo tirgu;
- X. tā kā ar elektronisko komerciju un tiešsaistes pakalpojumiem tiek veicināta ilgtspējīga vienotā tirgus izveide, izmantojot zemas oglekļa emisijas un videi labvēlīgas tehnoloģijas, standartus, marķējumus, produktus un pakalpojumus,

Vienots digitālais tirgus izaugsmei un nodarbinātībai

1. uzsver, ka ekonomikas un finanšu krīzes laikā ir būtiski veikt pasākumus, lai stimulētu izaugsmi un sekmētu nodarbinātību, un uzsver, ka vienota digitālā tirgus izveides pabeigšana būtu izšķirīga virzība uz priekšu šā mērķa sasniegšanai; tādēļ aicina Komisiju īstenot plānu par vienota digitālā tirgus sākšanu un pabeigšanu; uzsver to, ka vienots digitālais tirgus ir vieglākais veids, kā uzņēmumiem un iedzīvotājiem gūt labumu no vienotā tirgus;
2. atzinīgi vērtē Komisijas jauno paziņojumu par e-komerciju un tiešsaistes pakalpojumiem, kurš publicēts 2012. gada 11. janvārī un kura mērķis ir izveidot vienotu e-komercijas sistēmu, stiprinot uzticēšanos un e-komercijas un tiešsaistes pakalpojumu paplašināšanu darījumu starp uzņēmumiem (*B2B*), darījumu starp uzņēmumiem un patērētājiem (*B2C*), darījumu starp patērētājiem (*C2C*) un darījumu starp publiskām iestādēm (*G2G*) jomās; aicina Komisiju līdz 2012. gada beigām ziņot par gūtajiem panākumiem attiecībā uz 16 galvenajām rīcībām, kuras noteiktas šajā paziņojumā minētajās piecās prioritātēs;
3. atzinīgi vērtē Komisijas jauno paziņojumu „II vienotā tirgus akts”, kurā paredzētas svarīgākās darbības, lai atbalstītu Eiropas digitālās ekonomikas attīstību; uzsver nepieciešamību pilnībā izmantot vienota digitālā tirgus sniegtās priekšrocības;

4. aicina Komisiju īstenot un attīstīt darbības plānus tiešsaistes produktu un satura pārrobežu pieejamības sekmēšanai, kā arī efektīvi sekot to izpildei un šajā nolūkā izstrādāt norādījumus transversāla plāna īstenošanai, nodrošinot vienota digitālā tirgus attīstību un ilgtermiņa izaugsmi, veicinot konkurētspēju un darba vietu radīšanu, vienlaikus pielāgojot Eiropas ekonomiku mūsdienu pasaules ekonomikas problēmu risināšanai;
5. uzsver, ka vienotā digitālajā tirgū bažas galvenokārt rada sadrumstalotība un juridiskās noteiktības trūkums un ka nekonsekventā noteikumu īstenošana dalībvalstīs ir jārisina, lai uzlabotu izvēles iespējas patērētājiem; uzskata, ka sadrumstalotība daļēji saistīta arī ar direktīvu sliktu vai novēlotu transponēšanu dalībvalstīs, un ka šis aspekts ES iestādēm būtu jākontrolē stingrāk;
6. uzsver, ka visi attiecīgie jaunie tiesību akti vienotā tirgus jomā jāpakļauj vienota digitālā tirgus testam; aicina Komisiju novērtēt, cik reāla ir iecere iekļaut šādu testu tās ietekmes novērtējuma sistēmā, lai nodrošinātu, ka tas nedz kavē vienota digitālā tirgus attīstību, nedz rada papildu šķēršļus vai fragmentāciju bezsaistes un tiešsaistes tirdzniecībā;
7. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par jaunu paziņošanas un rīcības sistēmu un šajā saistībā atgādina, ka saskaņā ar e-komercijas direktīvu informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem konkrētos apstākļos ir pienākums rīkoties, lai novērstu vai apturētu nelikumīgas darbības tiešsaistē;
8. piekrīt Komisijai, ka nav nepieciešams pārskatīt pašreizējo juridisko regulējumu, ko nodrošina e-komercijas direktīva; taču uzsver, ka nepieciešams turpmāks skaidrojums attiecībā uz publiskošanas un rīcības procedūrām, paredzot pasākumus nelikumīga satura gadījumā;
9. uzsver nepieciešamību modernizēt un atvieglot profesionālo kvalifikāciju atzīšanas procesu un paplašināt automatiskās atzīšanas jomu arī uz citām profesijām, jo īpaši uz tām jaunajām profesijām, kas nepieciešamas vides un digitālās jomas nozarēm; norāda, ka tas veicinātu augsti kvalificētu darbinieku mobilitāti;
10. uzsver Eiropas mākoņdatošanas stratēģijas attīstīšanas nozīmi, ņemot vērā tās potenciālu ES konkurētspējai, izaugsmei un darba vietu radīšanai; uzsver — pateicoties minimālām sākotnējām izmaksām un nelielām infrastruktūras prasībām mākoņdatošana ir iespēja Eiropas IT nozarei un jo īpaši MVU attīstīties un kļūt par līderiem tādās jomās kā ārpalpojumi, jauni digitāli pakalpojumi un datu centri;
11. norāda uz nozīmīgo saikni starp e-komercijas direktīvu un iekšējā tirgus informācijas sistēmu;

Mazie un vidējie uzņēmumi

12. uzsver, ka MVU veido Eiropas ekonomikas pamatu un tāpēc ir svarīgi izstrādāt darbības plānu to integrēšanai vienotā digitālajā tirgū; turklāt uzsver, ka steidzami nepieciešams visiem Eiropas MVU nodrošināt platjoslas piekļuvi; uzsver, ka digitālās ekonomikas un vienota digitālā tirgus priekšrocību izmantošana, izmantojot inovācijas un viedās IKT, būtiski palīdzētu MVU izkļūt no pašreizējās krīzes un radīt izaugsmi un nodarbinātību;

13. atbalsta Komisijas apņemšanos stiprināt un veicināt IKT infrastruktūras attīstību, lai pārvarētu digitālo plaisu; atgādina, ka IKT infrastruktūras attīstība pozitīvi ietekmē ES sociālo kohēziju, ekonomisko izaugsmi un konkurētspēju, kā arī komunikācijas, radošumu un iedzīvotāju piekļuvi izglītībai un informācijai; atzinīgi vērtē iniciatīvas reģionālās attīstības un lauku attīstības programmu ietvaros, kā arī EIB iniciatīvas, kas vērstas uz lauku teritoriju labāku integrāciju IKT infrastruktūrā;
14. uzsver, ka novēršot atlikušos juridiskos šķēršļus e-komercijai un nodrošinot uzņēmumus ar nepieciešamo informāciju un prasmēm un piedāvājot tiem nepieciešamos instrumentus, lai daudz vieglāk un efektīvāk attīstītu savu uzņēmējdarbību tiešsaistē, varētu izšķiroši palīdzēt sasniegt mērķi radīt izaugsmi un nodarbinātību;
15. uzsver, ka pilnībā darbotiespējīga vienota digitālā tirgus panākšanai ir jāpieliek saskaņotas pūles, lai nodrošinātu, ka visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no vecuma, atrašanās vietas, izglītības un dzimuma ir piekļuve internetam un nepieciešamās prasmes to izmantot;
16. uzsver, ka digitālās prasmes ir būtiski svarīgas konkurētspējīga vienotā digitālā tirgus izveidei un ka visiem Eiropas iedzīvotājiem vajadzētu būt pienācīgām digitālajām prasmēm; uzsver, ka svarīga ir apņemšanās līdz 2015. gadam uz pusi samazināt trūkumus saistībā ar digitālajām prasmēm un kompetences līmeni;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis attiecīgi izstrādāt tādu darbības plānu, kam pamatā būtu mērķis veicināt MVU integrāciju digitālo vērtību veidošanas ķēdēs, īstenojot pasākumus un iniciatīvas, kas rosina lietot viedās IKT inovācijai un konkurētspējai un e-prasmju attīstībai, kā arī padarīt pieejamāku informāciju par interneta ekonomikas priekšrocībām un iespējām, piemēram, Eiropas e-komercdarbības atbalsta tīklā (*eBSN*), turklāt vienlaikus sniedzot arī finanšu atbalstu inovatīviem MVU;
18. uzsver to, cik svarīgi ir izstrādāt stratēģiju, lai veicinātu digitālo uzņēmējdarbību Eiropā, veicinātu tiešsaistes tirgotāju apmācību un sekmētu MVU attīstības programmas, turklāt pievēršot uzmanību inovatīviem un dinamiskiem MVU visās nozarēs, lai nodrošinātu augstu izaugsmes potenciālu un inovācijas un radītu jaunas darba vietas Eiropā, vienlaikus uzlabojot patērētāju uzticēšanos un attīstot jaunas tirgus nišas maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri citādi nevarētu pastāvēt;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot spēkā esošos tiesību aktus, lai novērstu šķēršļus, kas kavē MVU izaugsmi, piemēram, augstas izmaksas ienākšanai tirgū, zīmola popularizēšanas izmaksas vairākās valstīs un IT sistēmu ierobežojumi;
20. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest pasākumus, kuru nolūks ir piedāvāt finanšu atbalstu inovatīviem MVU, izmantojot esošās programmas, piemēram, Konkurētspējas un inovāciju programmu (KIP), jauno Uzņēmumu un MVU konkurētspējas programmu (*COSME*) un Pētniecības un inovāciju programmu „Horizonts 2020”, vai arī izveidojot īpašas programmas, kā arī izmantojot ierosināto regulu par riska kapitāla fondiem;
21. uzskata, ka līdztekus konsekventai IKT attīstīšanai vienota digitālā tirgus attīstības nolūkā ir svarīgi sekmēt arī IKT pētniecības izcilību un veicināt publiskos un privātos ieguldījumus augsta riska pētniecībā un inovācijās IKT jomā; uzsver, ka Eiropai ir jābūt

priekšgalā progresīvu interneta tehnoloģiju un standartu izstrādē; ierosina nākamajos finanšu plānos un programmā „Apvārsnis 2020” ievērojami palielināt ES budžeta finansējumu IKT pētniecībai;

Atlikušo šķēršļu pārvarēšana vienotā digitālajā tirgū

22. atbalsta iespēju sadarboties ar pētniecības iestādēm; atzinīgi vērtē Komisijas ieceres veicināt publiskas un privātas investīcijas Eiropas telekomunikāciju tīklos „Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta” (CEF) ietvaros un uzsvēr Eiropas digitālo pakalpojumu infrastruktūras pastāvīgas ieviešanas nozīmi ES saimnieciskajai izaugsmei un konkurētspējai;
23. norāda, ka straujai īpaši ātrdarbīgas platjoslas ieviešanai ir galvenā nozīme Eiropas konkurētspējas nodrošināšanai pasaulē, Eiropas produktivitātes celšanai un tam, lai rastos jauni un mazi uzņēmumi, kas varētu ieņemt vadošo pozīciju dažādās nozarēs, piemēram, veselības aprūpē, ražošanā un pakalpojumu sniegšanā;
24. aicina īstenot īpašus pasākumus, lai nodrošinātu, ka MVU var pilnībā izmantot platjoslas potenciālu e-komercijas un e-ierpirkuma jomā; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu iniciatīvas, kas paredz attīstīt MVU e-prasmes, un stimulēt inovatīvus interneta uzņēmējdarbības modeļus, izmantojot Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (CIP) un tai sekojošo instrumentu — Uzņēmumu konkurētspējas un MVU programmu (*COSME*);
25. aicina Komisiju apzināt šķēršļus, kas kavē pakalpojumu pārrobežu piegādi, un veikt attiecīgus pasākumus, lai tos novērstu, turklāt ņemot vērā nesenā pētījuma rezultātus un rīkojoties tā, lai gan uzņēmumi, gan patērētāji varētu gūt pilnīgu labumu no vienota digitālā tirgus; uzsvēr, ka brīva un godīga konkurence vislabāk sekmē tādus faktorus kā pieejamu, uzticamu un ātru piegādi, draudzīgu apkalpošanu, efektīvu un pārredzamu atpakaļnosūtīšanas sistēmu un zemākas cenas pārrobežu piegādes pakalpojumiem, tādējādi atvieglojot pārrobežu tirdzniecību un uzlabojot patērētāju uzticēšanos; uzskata, ka pārrobežu piegādes pakalpojumos jāņem vērā ne tikai fizisko robežu šķērsošana, bet arī attālums līdz patērētājam; uzskata, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt inovatīvus piegādes veidus, bez papildu izmaksām pieļaujot lielāku elastību attiecībā uz saņemšanas laiku vai vietas izvēli vai iespēju izvēlēties saņemšanas punktu; uzskata, ka ir svarīgi apsvērt pasākumus, kas garantē saprātīgu piegādes cenu uz attālākiem vai nomaļiem rajoniem;
26. atgādina, ka nepieciešama integrēta politiska pieeja attiecībā uz vienotā tirgus izveides pabeigšanu transporta jomā, ietverot visus transporta veidus (tostarp kabotāžas autopārvadājumus, dzelzceļa kravu pārvadājumus utt.), kā arī attiecībā uz likumdošanu vides jomā, lai novērstu piegādes ķēdes neefektivitāti vai izmaksu nevajadzīgu pieaugumu tāltirgotājiem un e-komercijas klientiem;
27. aicina dalībvalstis un Komisiju samazināt administratīvo slogu, ļaujot izmantot vai nu pārdevēja, vai pircēja valsts sistēmu, lai izvairītos no dubultām procedūrām un neskaidrības par to, kādi noteikumi attiecas uz tiešsaistes mazumtirgotājiem un tiešsaistes patērētājiem;
28. aicina Komisiju rast risinājumus grūtībām, ar kurām MVU saskaras atpakaļnosūtīšanas un

piegādes infrastruktūras jomā, kā arī samazināt izmaksas, kas saistītas ar pārrobežu sūdzību un konfliktu risināšanu;

29. uzsver — tā kā salīdzinoši viegli ir veikt tīmekļa vietņu satura aptuvenu mašintulkošanu, digitālās pasaules papildu priekšrocība ir tā, ka tiek palīdzēts nojaukt valodas barjeras vienotajā tirgū;
30. uzsver, cik svarīga patērētājiem ir efektīva piegāde, labāka atgriezeniskā saite par piegādi, kā arī produktu saņemšana paredzētajā laikā, jo jaunākajā pārskatā par patērētāju stāvokli konstatēts, ka tieši šie apstākļi rada vislielākās bažas;
31. aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt iespējas vienkāršot un standartizēt PVN noteikumus pārrobežu tiešsaistes darījumiem; norāda, ka esošā Eiropas PVN sistēma ir šķērslis jaunu digitālu pakalpojumu attīstībai, un ka PVN noteikumu pārskatīšanā svarīgākajam uzdevumam vajadzētu būt uzņēmumu stimulēšanai attīstīt un piedāvāt jaunus Eiropas mēroga tiešsaistes pakalpojumus; uzsver, ka digitāli izplatītam kultūras, žurnālistikas vai radošajam saturam būtu jāpiemēro tāda pati PVN likme kā līdzīgam fiziskā formāta vai bezsaistē piedāvātam produktam, lai izvairītos no tirgus traucējumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot iespēju, ko sniegs 2015. gadā paredzētas izmaiņas PVN noteikumos, un ļaut vismaz MVU izmantot mazo vienu kontaktpunktu arī e-komercijā;
32. aicina Komisiju ierosināt Direktīvas 2006/112/EK pārskatīšanu, lai ieviestu jaunu elektroniski sniegtu kultūras satura pakalpojumu kategoriju, kas varētu gūt labumu no samazinātas PVN likmes; ierosina visām kultūras precēm un pakalpojumiem, kurus pārdod internetā, piemēram, digitālajām grāmatām, piemērot tādu pašu labvēlības režīmu, kāds tiek piemērots tradicionālā formātā ražotām līdzīgām precēm, piemēram, kabatas izmēra grāmatām, un tāpēc attiecībā uz tām izmanto samazināto PVN likmi; šajā sakarībā uzskata, ka digitālām publikācijām piemērojot samazinātu PVN likmi, varētu tikt veicināta likumīgo piedāvājumu attīstība un būtiski varētu veicināt digitālo platformu pievilcību;
33. aicina Komisiju PVN tiesību aktu pārskatīšanas procesā pievērsties absurdam jautājumam par to, ka drukātām grāmatām un citam kultūras saturam piemēro samazinātas PVN likmes, taču identiskām precēm, kas pieejamas elektroniskā formātā, tādās nepiemēro;
34. atzinīgi vērtē Komisijas zaļo grāmatu par karšu, interneta un mobilajiem maksājumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis attīstīt un īstenot atbilstīgus pasākumus, lai panāktu pilnīgu un efektīvi integrētu, konkurētspējīgu, inovatīvu, neitrālu un drošu ES tiesisko regulējumu tiešsaistes un mobilajiem maksājumiem;
35. uzsver, cik svarīgi ir risināt mikromaksājumu jautājumu un novērst lielās administratīvās izmaksas, kas nereti rodas, maksājot nelielas summas; atzīmē arvien plašāko mobilo tālruņu, viedtālruņu un planšetdatoru izmantošanu maksāšanai, un norāda, ka tas liek meklēt jaunus risinājumus;
36. uzsver, ka mikromaksājumi tiek aizvien vairāk izmantoti, lai veiktu samaksu par plašsaziņas un kultūras saturu tiešsaistē, un uzskata to par lietderīgu instrumentu, ar kuru

nodrošināt, ka tiesību turētāji saņem samaksu;

37. norāda, ka iekšzemes un pārrobežu daudzpusējas savstarpējas apmaiņas maksas (*MIF*) vienotajā euro maksājumu telpā (*SEPA*) ievērojami atšķiras starp dalībvalstīm; uzskata, ka gan iekšzemes, gan pārrobežu daudzpusējas savstarpējas apmaiņas maksas *SEPA* būtu jāaskaņo, lai ļautu patērētājiem gūt labumu no vienotā tirgus; aicina Komisiju līdz 2012. gada beigām veikt ietekmes novērtējumu par iespēju noteikt *MIF* maksimālo apjomu un pakāpeniski samazināt to; aicina Komisiju sagatavot priekšlikumu regulai par *MIF* saskaņošanu un to pakāpenisku samazināšanu, lai tās līdz 2015. gadam tiktu pielāgotas faktiskajām izmaksām; uzskata, ka pakāpeniski būtu jāaizliedz arī piemaksas, atlaides un cita līdzīga prakse, tādējādi veidojot pārskatāmāku Eiropas vienoto tirgu maksājumiem;
38. uzsver, ka privātums un datu drošība rada lielas bažas patērētājiem un attur viņus no iepirkšanās tiešsaistē; uzskata, ka spēkā esošie tiesību akti par datu aizsardzību jāpielāgo jaunajām problēmām un inovācijām pašreizējo un turpmāko tehnoloģiju attīstības jomās, piemēram, mākoņdatošanā;
39. atzīst mākoņdatošanas jau līdz šim apliecināto ekonomisko un sociālo potenciālu un aicina Komisiju pieņemt iniciatīvas šajā jomā, lai izmantotu šādas tehnoloģijas ieguvumus, tiklīdz tā būs pilnīgāk izstrādāta; tomēr atzīst daudzās tehniskās un juridiskās problēmas, ar ko saistīta mākoņdatošanas attīstība;
40. atzīst mākoņdatošanas lielo potenciālu un aicina Komisiju nekavējoties nākt klajā ar Eiropas stratēģiju šajā jomā;
41. aicina Komisiju telekomunikācijas tiesību aktu kopumā īstenot noteikumus par datu drošības paziņojumu un darīt to pieejamu visiem dalībvalstu patērētājiem;
42. atgādina noteikumus Universālā pakalpojuma direktīvā un Lietotāju tiesību direktīvā, kas paredz telekomunikāciju operatoriem uzlikt interneta pakalpojumu sniedzējiem par pienākumu piegādāt visiem saviem klientiem sabiedrisko pakalpojumu paziņojumus; aicina Komisiju uzraudzīt to, kā telekomunikāciju operatori ievēro šos noteikumus, un ziņot par to Parlamentam;
43. tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto jauno regulu par datu aizsardzību, uzsver nepieciešamību nodrošināt iedzīvotājiem labāku kontroli pār viņu personas datu apstrādi un uzsver nepieciešamību apstiprināt un ieviest jaunus noteikumus par šo tematu tā, lai, aizsargājot privātumu un sargājot pamattiesības, nodrošinātu juridisko noteiktību un dotu uzņēmumiem pietiekamu elastīgumu, kas ļautu tiem attīstīt savu komercdarbību, neprasot lielas izmaksas, vienlaikus piedāvājot tiem arī vienkāršotu un samazinātu administratīvo slogu, taču stingri apņemoties ievērot jau spēkā esošās saistības;
44. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par autortiesību un blakus tiesību kolektīvās pārvaldības tiesiskā regulējuma izstrādi, lai nodrošinātu kolektīvo tiesību pārvaldījuma sabiedrību labāku pārskatatbildību, pārredzamību un pārvaldību, izveidotu efektīvus strīdu izšķiršanas mehānismus, kā arī padarītu saprotamāku un vienkāršotu licencēšanu; uzskata, ka ir būtiski, lai interneta lietotāji tiktu nodrošināti ar skaidru un saprotamu informāciju par to, kādi personas dati tiek vākti, kādiem mērķiem un cik ilgi tie tiek saglabāti, jo tas

nostiprina lietotāju tiesības un viņu uzticēšanos internetam; uzsver, ka pārskatot datu aizsardzības jomā pieņemto tiesību aktu kopumu, ir jāpanāk juridiskā noteiktība un saprotamība, kā arī ļoti augsta līmeņa datu aizsardzība; atzinīgi vērtē paziņojumu par Eiropas kopējās stratēģijas par mākoņdatošanu 2012. gadam pieņemšanu un šajā saistībā jo īpaši cer, ka tiks ieviesta skaidrība jurisdikcijas, datu aizsardzības un kompetenču jautājumos;

45. pauž pilnīgu pārliecību, ka privātuma aizsardzība ir ne tikai svarīga Eiropas Savienības vērtība, bet tai ir arī liela nozīme, lai nepieciešamajā līmenī varētu stiprināt lietotāju uzticību digitālajai videi un Eiropas vienots digitālais tirgus varētu pilnībā attīstīties; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus par datu aizsardzības direktīvas pielāgošanu pašreizējai digitālajai videi, tādējādi veicinot tiešsaistes vides novatorisko būtību un sekmējot tādu jaunu un daudzsološu tehnoloģiju kā mākoņdatošana izstrādi;
46. atkārtoti uzsver, ka ir svarīga vispārēja pieeja, risinot tādas problēmas kā datu aizsardzība un pirātisms; šajā sakarībā mudina veidot ciešu sadarbību starp ES un Interneta pārvaldības forumu;
47. prasa precizēt interneta pakalpojumu sniedzēju pienākumu rīkoties saskaņā ar ES tiesību aktiem par datu aizsardzību un konkurenci, nodrošināt intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un atbilstību elektroniskās tirdzniecības direktīvai¹ un telekomunikāciju tiesību aktu kopumam², kad tie nodarbojas ar datiem un/vai vāc tos Eiropas Savienībā, turklāt neatkarīgi no tā, kur šie dati tiek glabāti un/vai apstrādāti; uzskata, ka augstāka līmeņa pārskatāmībai interneta pakalpojumu sniedzēju identifikācijas ziņā būs galvenā loma, lai veicinātu patērētāju uzticību šai jomai un sekmētu labākās prakses izmantošanu šajā jomā, un tas būs būtisks kritērijs Eiropas uzticamības zīmes izveidei;
48. atgādina, ka tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar Direktīvas 2000/31/EK 5. pantu ir pienākums precīzi norādīt savu identitāti un ka šīs prasības ievērošana būtiski palīdz nodrošināt patērētāju uzticību elektroniskās tirdzniecības darījumiem;
49. aicina Komisiju vienota digitālā tirgus pabeigšanas gaitā modernizēt arī intelektuālā īpašuma tiesisko regulējumu un ierosināt un strauji īstenot Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību stratēģiju, lai pielāgotos 21. gadsimta tiešsaistes realitātei; gaida Komisijas priekšlikumus par juridiskajiem instrumentiem šajā jomā, piemēram, par tiesību aktiem, ar kuriem vienkāršotu autortiesību kolektīvo pārvaldību Eiropā, kā arī direktīvu par IĪT un cīņu pret viltošanu un pirātismu; turklāt uzskata, ka ir jāapsver un jāturpina attīstīt inovatīvi uzņēmējdarbības modeļi un dažādas licencēšana struktūras, lai palielinātu pakalpojumu pieejamību, vienlaikus nodrošinot autortiesības un samaksu tiesību turētājiem;
50. uzsver, cik svarīga ir saskaņota pieeja izņēmumiem un ierobežojumiem autortiesību jomā, kā arī saskaņoti normatīvie izņēmumi preču zīmju un patentu jomā — daudzos gadījumos

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/136/EK (OV L 337, 18.12.2009., 11. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/140/EK (OV L 337, 18.12.2009., 37. lpp.).

pētnieku un izstrādātāju interesēs —, lai atvieglotu attīstību, ieviešanu un to, ka patērētāji pieņem jaunus, novatoriskus pakalpojumus, kā arī lai nodrošinātu juridisko noteiktību pētnieku grupām, izgudrotājiem, māksliniekiem un lietotājiem, jo tas nepieciešams sekmīgai Eiropas digitālajai videi nākotnē;

51. norāda uz nepieciešamību turpināt darbu pie normatīvās saskaņošanas intelektuālā īpašuma tiesību jomā, ievērojot iedzīvotāju tiesības un brīvības, lai atvieglotu vienota digitālā tirgus izveides pabeigšanu;
52. aicina Komisiju ierosināt saskaņotus un nozarēm pielāgotus risinājumus, ar ko panāk autortiesību ievērošanu, vienlaikus nodrošinot taisnīgu atlīdzību autoriem un veicinot sabiedrības piekļuvi plašam likumīgu kultūras produktu klāstam;
53. mudina Komisiju paātrināt sagatavošanas darbu saistībā ar tiesību akta priekšlikumu par kolektīvo tiesību pārvaldījumu, lai nodrošinātu kolektīvo tiesību pārvaldījuma sabiedrību labāku pārskatatbildību, pārredzamību un pārvaldību, izveidojot efektīvus strīdu izšķiršanas mehānismus, kā arī paskaidrojot un vienkāršojot licencēšanas sistēmas mūzikas nozarē;
54. uzsver, ka mikromaksājumi kļūst aizvien būtiskāki, lai veiktu samaksu par plašsaziņas un kultūras saturu tiešsaistē, taču vēl joprojām ir iespējams uzlabot izmantošanas ērtību, un uzskata to par lietderīgu instrumentu, kā nodrošināt atlīdzību satura autoriem, jo ar mikromaksājumu starpniecību sabiedrībai ir piekļuve likumīgam saturam par saprātīgām cenām; tāpēc uzskata, ka mikromaksājumi ir efektīvs līdzeklis nelikumīga satura apkarošanai; tomēr uzsver, ka ir jārisina ar tiešsaistes maksājumu sistēmām saistītās problēmas, piemēram, savstarpējās izmantojamības trūkums un mikromaksājuma augstās izmaksas patērētājiem, lai izstrādātu vienkāršus, inovatīvus un rentablus risinājumus patērētājiem un digitālajām platformām; uzsver, ka plašāks likumīgais kultūras saturs tiešsaistē par pieņemamām cenām ilgtermiņā var mazināt nelikumīgu interneta platformu pastāvēšanu;
55. uzsver, ka jaunas un arvien plašāk lietotas interneta tehnoloģijas un tiešsaistes pakalpojumi ir palielinājuši pieprasījumu pēc audiovizuālā un cita veida kultūras un radošā digitālā satura un nodrošina jaunus un inovatīvus veidus, kā pielāgot un bagātināt piedāvājumu, it sevišķi jauniešiem; tomēr norāda, ka pašlaik ir nepietiekams likumīgs piedāvājums šā pieprasījuma apmierināšanai un ka tas motivē lietotājus piekļūt nelikumīgam saturam; uzskata, ka ir jāapsver inovatīvi uzņēmējdarbības modeļi un dažādas licencēšanas struktūras, lai palielinātu pakalpojumu pieejamību; aicina labāk izmantot digitālās tehnoloģijas, kam vajadzētu būt kā atspēriena punktam gan likumīgu piedāvājumu dažādošanai, gan to pavairošanai, tādējādi saglabājot patērētāju uzticību un izaugsmi, vienlaikus nodrošinot godīgu un samērīgu atlīdzību māksliniekiem;
56. stingri atbalsta gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī veiktus pasākumus, ar kuriem novērš izstrādājumu viltošanu un produktu pirātismu internetā;
57. atzinīgi vērtē priekšlikumus palielināt pakalpojumu pieejamību un attīstīt likumīgus tiešsaistes satura pakalpojumus, taču uzsver nepieciešamību Savienības līmenī pieņemt modernāku un saskaņotāku ES regulējumu autortiesību jomā; tomēr uzsver nepieciešamību pieņemt autortiesību tiesību aktu, kas nodrošinātu atbilstīgus stimulus un

līdzsvaru un atbilstu modernajām tehnoloģijām; uzskata, ka vairāktēriju licencēšanas sekmēšana, veicināšana un ilgtspēja vienotā digitālajā tirgū pirmām kārtām ir jāatbalsta ar tirgus iniciatīvām, reaģējot uz patērētāju pieprasījumu; attiecīgi aicina Komisiju nekavējoties īstenot IIT stratēģijas iniciatīvas;

58. stingri nosoda jebkādu pret patērētājiem vērstu diskrimināciju pēc tautības un dzīvesvietas, atgādinot Pakalpojumu direktīvas (2006/123/ES) 20. panta 2. punktu, un aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt šīs direktīvas pilnīgu īstenošanu;

Veidot pašārvību un uzticēšanos vienotajam digitālajam tirgum

59. uzsver, ka Patērētāju tiesību direktīva iezīmēja svarīgu pakāpi virzībā uz lielāku juridisko noteiktību patērētājiem un uzņēmumiem tiešsaistes darījumos un pašlaik veido galveno patērētāju tiesību aizsardzības instrumentu tiešsaistes pakalpojumos; aicina dalībvalstis nodrošināt tās efektīvu un strauju īstenošanu; aicina ieviest labas prakses kodeksu tiešsaistes uzņēmumiem un šajā sakarībā atbalsta priekšlikumus par parauglīgumiem; uzskata, ka Patērētāju tiesību direktīvas īstenošana būtu svarīga daļa šajos parauglīgumos, vienlaikus ievērojot arī jau pašlaik pastāvošo mazumtirdzniecības praksi; turklāt aicina dalībvalstis izlemt, vai ilgtermiņā tās atbalsta vienotā tirgus tiesību aktu pilnīgu saskaņošanu vai arī atbalsta valsts režīmu; otrajā gadījumā mudina dalībvalstis aktīvāk rīkoties, lai konstruktīvi gatavotu tiesību aktus, piemēram, vienotus Eiropas tirdzniecības noteikumus, kas atvieglotu pārrobežu tirdzniecību ES, sniedzot labumu patērētājiem un uzņēmumiem;
60. uzskata, ka ar neseno priekšlikumu regulai par vienotiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem, par ko puses var vienoties kā par alternatīvu valstu tirdzniecības noteikumiem, paveras ievērojamas iespējas novērst vienotā tirgus sadrumstalotību un nodrošināt interneta veikalu labāku pieejamību gan patērētājiem, gan uzņēmumiem, kā arī veicinātu to juridisko atbildību to priekšā;
61. atgādina, ka arī dalībvalstīm ir jāpiedalās, lai nodrošinātu ātru un nebirokrātisku ES noteikumu īstenošanu un patērētāju tiesības kļūtu par realitāti;
62. aicina Komisiju un dalībvalstis attīstīt un piešķirt pienācīgus resursus efektīviem instrumentiem, piemēram, sadarbības tīklam patērētāju tiesību aizsardzības jomā (SPA), lai garantētu, ka tiešsaistes tirgotāji piemēro ES noteikumus par pārredzamību un negodīgu komercpraksi, tādējādi nodrošinot patērētājiem augstu aizsardzības līmeni;
63. uzsver nepieciešamību dalībvalstīs īstenot iniciatīvas, ar kurām uzlabotu plašas sabiedrības e-prasmes; atzīmē, ka ir svarīgi panākt, lai ES iedzīvotājiem būtu digitālās prasmes un viņi varētu pilnībā izmantot labumu no tiešsaistes pakalpojumiem un iesaistīties digitālajā sabiedrībā;
64. veidojot vidi bez šķēršļiem un nodrošinot pilnu pieejamu pakalpojumu klāstu cilvēkiem ar invaliditāti, aicina Komisiju iekļaut patērētāju pieejamības elementu visos vienota digitālā tirgus politikas virzienos, lai panāktu, ka visām iedzīvotāju grupām ir pieejams vienotais digitālais tirgus un iedzīvotāji var pilnībā izmantot tā priekšrocības;
65. uzsver nepieciešamību dalībvalstīs īstenot iniciatīvas, ar kurām uzlabotu plašas

sabiedrības e-prasmes, jo īpaši cilvēkiem, kuri nonākuši sociāli nelabvēlīgā stāvoklī; turklāt īpašu uzmanību pievēršot gados vecākiem cilvēkiem, lai veicinātu aktīvas vecumdienas;

66. atzīst, ka svarīga būtu Eiropas harta par lietotāju tiesībām, kurā būtu precizētas informācijas sabiedrības pilsoņu tiesības un pienākumi;
67. uzsver nepieciešamību veicināt pārredzamu un uzticamu cenu salīdzināšanas tīmekļa vietņu izveidi, kuru saturs būtu pieejams dažādās valodās, jo tas būtu veids, kā palielināt patērētāju uzticēšanos pārrobežu tirdzniecībā;
68. uzsver vajadzību radīt Eiropas uzticamības zīmi, kas garantētu, ka uzņēmumi, kuri darbojas tiešsaistē, pilnībā ievēro ES tiesību aktus; tai būtu jābūt vienkāršai un labi strukturētai, un tajā jāietver saturs, kas e-komercijai piešķir papildu vērtību, tādējādi vairojot uzticēšanos un pārredzamību, kā arī juridisko noteiktību gan patērētājiem, gan uzņēmumiem, turklāt personu ar invaliditāti interesēs tas jāveido saskaņā ar spēkā esošajiem, taču juridiski nesaistošajiem W3C standartiem;
69. turklāt uzsver nepieciešamību pēc integrētas pieejas, lai uzlabotu patērētāju uzticēšanos saistībā ar piekļuvi likumīgiem pārrobežu tiešsaistes pakalpojumiem;
70. uzsver, ka ES ir steidzami jānodrošina uzņēmumiem un patērētājiem nepieciešamā palāvība un līdzekļi tiešsaistes tirdzniecībai, lai palielinātu pārrobežu tirdzniecību; tādēļ aicina vienkāršot licencēšanas sistēmas un izveidot efektīvu regulējumu attiecībā uz autortiesībām;
71. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pievērsties šķēršļiem, kas kavē vienota digitālā tirgus izveides pabeigšanu, galvenokārt barjerām, kas kavē likumīgu pārrobežu tiešsaistes pakalpojumu attīstību; turklāt uzsver nepieciešamību uzlabot patērētāju uzticību saistībā ar piekļuvi likumīgiem pārrobežu pakalpojumiem; uzsver, ka vienots digitālais tirgus iedzīvotājiem visā ES nodrošinās piekļuvi visu veidu digitālajam saturam un pakalpojumiem (mūzikai, audiovizuālajam saturam un videospēlēm);
72. piekrīt Komisijas viedoklim, ka vienotā digitālā tirgus potenciāla izmantošanu pilnībā galvenokārt kavē tas, ka tiesību aktu, kā arī grūti savietojamu standartu un prakšu kopums ir sadrumstalots;
73. atzinīgi vērtē Komisijas tiesību aktu priekšlikumus par strīdu alternatīvu izšķiršanu (*ADR*) un strīdu izšķiršanu tiešsaistē (*ODR*) un uzsver, ka ir svarīgi tos drīz pieņemt, lai palīdzētu risināt pārrobežu sūdzības un konfliktus; uzsver arī nepieciešamību šos mehānismus darīt plaši pazīstamus patērētājiem un tirgotājiem, lai ar tiem varētu sasniegt vēlamo praktiskās efektivitātes līmeni; atgādina, cik svarīgs ir efektīvas tiesiskās aizsardzības mehānisms, jo ar šo līdzekli patērētāji var panākt savu tiesību ievērošanu, vienlaikus uzsverot, ka iedzīvotājiem jābūt labāk informētiem par šāda mehānisma un citu problēmu risināšanas instrumentu detaļām; pauž pārliecību, ka tādējādi varētu uzlabot preču un pakalpojumu pārrobežu iegādi un palīdzēt novērst tās neatrisinātās problēmas, kas kavē izaugsmi un inovācijas it īpaši digitālajā tirgū un traucē pilnībā īstenot vienotā tirgus iespējas; uzsver, ka tiešsaistes platforma iekšzemes un pārrobežu e-komercijā radušos strīdu izšķiršanai palielinās patērētāju uzticību vienotam digitālajam tirgum;

74. atzīst nepieciešamību radīt iespējas, kā palielināt iedzīvotāju uzticību un paļāvību tiešsaistes videi, garantēt personas datu un privātuma aizsardzību un nodrošināt vārda un informācijas brīvību, tostarp novērst ģeogrāfiskos, tehniskos un organizatoriskos šķēršļus tiesiskās aizsardzības mehānisma izmantošanai; par vienu no galvenajām prasībām, lai nodrošinātu lietotāju uzticību, uzskata ātru un izmaksu ziņā izdevīgu strīdu izšķiršanu, jo īpaši attiecībā uz tiešsaistē veiktiem darījumiem; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par patērētāju strīdu izšķiršanu ārpus tiesas un tiešsaistē un izziņoto likumdošanas iniciatīvu par uzņēmumu starpā radušos strīdu izskatīšanu;
75. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumus neatļaut vai nelikumīga satura apkarošanai izstrādāt sadarbības pasākumus ar maksājumu dienestiem; uzsver, ka sadarbībai ar privātajiem partneriem būtu stingri jābalstās uz tiesisko regulējumu, kurā attiecībā uz visām iesaistītajām pusēm tiek ievērots datu privātums, patērētāju aizsardzība, tiesiskā aizsardzība un piekļuve tiesiskumam; uzsver, ka pirmajam solim jābūt efektīvai „paziņošanas un izņemšanas” pasākumu īstenošanai, visiem vienādi nodrošinot to, ka tiek ievērotas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā un tiesību aktos noteiktā tiesā; uzsver, ka visām iesaistītajām personām, tostarp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un reklāmas aģentūrām, ir nozīme cīņā pret neatļautu un nelikumīgu saturu;
76. atzinīgi vērtē jauno Komisijas paziņojumu par Eiropas stratēģiju „Bērniem labāks internets”; mudina Komisiju, dalībvalstis un nozari veicināt jauno tehnoloģiju sasniegumu izmantošanu izglītībā un nepilngadīgo aizsardzībā un cieši un efektīvi sadarboties, lai panāktu drošu internetu nepilngadīgajiem; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt digitālo tehnoloģiju prasmju un iepazīstināšanas projektus, kas paredzēti pieaugušajiem, kuri atbildīgi par jaunāko paaudžu izglītošanu, apmācību un nākotni, lai viņi apzinātos ar IKT saistītās iespējas un riskus bērniem un nepilngadīgajiem, kā arī lai mazinātu tehnoloģisko prasmju plaisu starp paaudzēm; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt informācijas tehnoloģiju apmācības programmas par patērētāju tiesībām, pienākumiem un riskiem iekšējā digitālajā tirgū.
77. aicina ieinteresētās puses apņemties atbildīgi attiekties pret nepilngadīgajiem paredzētu reklāmu, jo īpaši atturoties no agresīvas un maldinošas televīzijas un tiešsaistes reklāmas un ievērojot un pilnībā īstenojot esošos rīcības kodeksus un līdzīgas iniciatīvas;
78. uzskata, ka ir jāatbalsta izglītības un kultūras darbu digitalizācija pēc iespējas lielākā skaitā ES valodu, lai sabiedrībai nodrošinātu vērtīgu un lietderīgu saturu;
79. uzsver, ka ir svarīgi noteikt skaidrus principus, lai reglamentētu attiecības ar trešo valstu digitālajiem tirgiem, it sevišķi saistībā ar Savienības līmeņa projektiem, piemēram, pasaules kultūras mantojuma digitalizāciju;
80. aicina Komisiju nodrošināt selektīvās sadales noteikumu pareizu piemērošanu, lai izvairītos no ļaunprātīgas izmantošanas un diskriminācijas;
81. aicina Komisiju ierosināt tiesību aktus, lai nodrošinātu tīkla neitralitāti;
82. norāda, ka lielāka konkurence un pārredzamība attiecībā uz plūsmas pārvaldību un pakalpojumu kvalitāti, kā arī vienkāršas iespējas mainīt pakalpojuma sniedzēju ir daži no

obligātajiem nosacījumiem tīkla neitralitātes nodrošināšanai; atkārtoti pauž atbalstu atvērtam internetam, kurā saturu un atsevišķus komerciālus pasākumus nevar bloķēt; atgādina par nesējumiem Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (*BEREC*) konstatējumiem un uzskata, ka ir nepieciešami papildu pasākumi, lai nodrošinātu tīkla neitralitāti;

83. atkārtoti uzsver iespējamās problēmas, kas saistītas ar atkāpšanos no tīkla neitralitātes, tostarp konkurences noteikumiem neatbilstoša rīcība, jauninājumu kavēšana, vārda brīvības ierobežojumi, patērētāju informētības trūkums un privātuma pārkāpumi, kā arī norāda uz to, ka tīkla neitralitātes trūkums kaitē uzņēmumiem, patērētājiem un sabiedrībai kopumā;
84. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt brīvu un godīgu konkurenci tiešsaistē, vēršoties pret negodīgu komercpraksi starp uzņēmumiem, piemēram, tiešsaistes ierobežojumiem, cenu kontroli un kvotām;
85. uzskata, ka galvenā prioritāte ir platjoslas tīkla turpmāka paplašināšana un jo īpaši lauku, izolētu un attālāku teritoriju pieslēgšana elektroniskās saziņas tīkliem; tāpēc aicina Komisiju nepārtraukti pārbaudīt un vajadzības gadījumā regulatīvas iejaukšanās ceļā nodrošināt, lai tiktu saglabāta tīkla neitralitāte un lai interneta pakalpojuma sniedzējiem netiktu liegtas vai ierobežotas tiesības izmantot tīkla infrastruktūru.

Pamata veidošana konkurētspējīgākai un iekļaujošākai Eiropai

86. aicina dalībvalstis stiprināt un sekmēt informācijas un komunikāciju infrastruktūru attīstību, jo, kaut arī visām dalībvalstīm ir valsts platjoslas stratēģija, tikai dažām no tām ir pilnvērtīgi darbības plāni, kuros būtu noteikti vajadzīgie mērķi, lai pilnībā realizētu stratēģijā „Eiropa 2020” iekļauto Eiropas digitalizācijas pamatiniciatīvu; atzinīgi vērtē jauno Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta iniciatīvu, jo tā būs izšķiroša, lai efektīvi īstenotu 2020. gadam noteiktos Eiropas digitālās programmas mērķus, tostarp visiem pieejamas platjoslas, kā arī starpposma mērķi, proti, panākt, lai līdz 2013. gadam ikvienam ES iedzīvotājam būtu piekļuve interneta pamatpieslēgumam;
87. uzsver, ka interneta pakalpojumi tiek piedāvāti pāri robežām, un ka tiem attiecīgi vajadzīga saskaņota rīcība atbilstoši Eiropas digitalizācijas programmai; norāda, ka tāds Eiropas tirgus, kurā ātrdarbīgas platjoslas pakalpojumus izmantotu aptuveni 500 miljoni cilvēku, būtu iekšējā tirgus attīstības virzītājs; uzsver, ka Eiropas digitalizācijas programmai jābūt saistītai ar jaunu pakalpojumu, piemēram, e-komercijas, e-veselības aprūpes, e-izglītības, e-bankas un e-pārvaldes pakalpojumu sniegšanu;
88. uzsver, cik svarīgi ir veidot Eiropas vienotu digitālo tirgu, lai turpinātu centienus plaši pieejamas un ātras piekļuves nodrošināšanai visiem patērētājiem, veicinot piekļuvi fiksētajam un mobilajam internetam un ieviešot nākamās paaudzes infrastruktūru; uzsver, ka tam nepieciešamas politikas nostādnes, kas veicina piekļuvi uz konkurētspējīgiem noteikumiem; mudina Komisiju un dalībvalstis, atjauninot attiecīgos mērķus, sniegt jaunu impulsu ātrdarbīgu un īpaši ātrdarbīgu platjoslas pakalpojumu Eiropas stratēģijai;
89. uzsver iespējamo vērtību patērētājiem un uzņēmumiem no publisko pakalpojumu digitalizēšanas, un aicina dalībvalstis izstrādāt valstu plānus šā uzdevuma īstenošanai,

kuros vajadzētu ietvert mērķus un pasākumus, lai līdz 2015. gadam visi publiskie pakalpojumi būtu pieejami tiešsaistē; atzīst, ka ātrdarbīgi tīkli ir priekšnosacījums tiešsaistes pakalpojumu attīstībai un ekonomikas izaugsmei; aicina Komisiju izstrādāt pasaules līmeņa digitālās programmas mērķus, lai nodrošinātu, ka Eiropa kļūst par pasaules līderi interneta ātruma un savienojumu ziņā; aicina dalībvalstis turpināt valsts platjoslas plānu izstrādi un pieņemt darbības plānus ar konkrētiem pasākumiem, lai īstenotu tālejošus platjoslas mērķus, un uzsver stratēģisko un būtisko nozīmi, kāda ir instrumentiem, ko Komisija ierosināja Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentā;

90. pauž nožēlu, ka ES atpaliiek attiecībā uz optiskās šķiedras izmantošanu interneta pieslēgumu nodrošināšanā; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju veicināt īpaši ātrdarbīgas platjoslas izplatību un ieviešanu un mudina veidot Eiropas stratēģiju plaša mēroga optiskās šķiedras kabeļu nodrošināšanai līdz galalietotājam;
91. aicina dalībvalstis izstrādāt valsts ārkārtas plānus rīcībai kiberincidentu gadījumos, lai cīnītos pret pārrobežu kibernetiskiem vai kibernetiskiem, tostarp sagatavot Eiropas un valsts kritiskās informācijas infrastruktūras plānus un stratēģijas elastīgākas un drošākas infrastruktūras veidošanai; uzsver, ka jāpastiprina starptautiskā sadarbība šajā jomā; atgādina, ka tīkla un informācijas drošība ir visu ieinteresēto personu, tostarp mājas interneta lietotāju, pakalpojumu sniedzēju un produktu izstrādātāju, atbildība; iesaka veicināt kibernetiskās drošības apmācības un izglītības programmas gan iedzīvotājiem, gan profesionāļiem;
92. uzsver, ka internetu arvien vairāk izmanto mobilajās ierīcēs, un aicina īstenot pasākumus, lai nodrošinātu lielāku radiofrekvenču spektra pieejamību mobilajam internetam un uzlabotu šīm mobilajām ierīcēm nodrošināto e-pakalpojumu kvalitāti; uzsver, ka turpmākajam radiofrekvenču spektra sadalījumam ir jāveicina Eiropas vadošā loma bezvadu lietojumu un jaunu pakalpojumu jomā, lai sekmētu Eiropas izaugsmi un globālo konkurētspēju;
93. atzīmē, ka gan fiksēto, gan mobilo datu plūsma pieaug ievērojamā ātrumā un ka daudzām darbībām, tādām kā turpmāka saskaņota spektra piešķiršana bezvadu platjoslai, lielāka spektra efektivitāte un nākamās paaudzes piekļuves tīklu ātra izvēršana, būs izšķiroša nozīme šī pieauguma pārvaldībā;
94. atzīmē, ka izvērtēt nepieciešamību mobilo datu plūsmas vajadzībām atvērt 700 MHz frekvenču joslu ir pirmais obligātais solis, lai apmierinātu nākotnes jaudas prasības;
95. atzinīgi vērtē jauno Komisijas paziņojumu par e-iekpirkumiem, kas publicēts 2012. gada 20. aprīlī; uzsver, ka e-iekpirkumi vienkāršos iepirkumu gaitu, nodrošinās pārredzamību, samazinās apgrūtinājumus un izmaksas, palielinās MVU piedalīšanos un nodrošinās labāku kvalitāti un zemākas cenas;
96. atzinīgi vērtē Komisijas likumdošanas priekšlikumu regulai par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū, kas stiprinās uzticēšanos un ērtības saistībā ar drošu digitālo vidi un kam — nodrošinot ES līmenī apstiprināto elektroniskās identifikācijas sistēmu savstarpēju atzīšanu un pieņemšanu — ir potenciāls, lai veidotu drošu un netraucētu elektronisko mijiedarbību starp uzņēmumiem, iedzīvotājiem un valsts iestādēm, tādējādi palielinot publisko un privāto tiešsaistes

pakalpojumu, e-uzņēmējdarbības un e-komercijas efektivitāti ES; uzsver to, cik svarīga ir e-parakstu un elektroniskās identitātes savstarpēja atzīšana Eiropas līmenī, lai nodrošinātu juridisko noteiktību Eiropas patērētājiem un uzņēmumiem; uzsver, ka ir svarīgi panākt ES mēroga savietojamību, vienlaikus nodrošinot personas datu aizsardzību;

97. norāda, ka informācijas un komunikāciju tehnoloģiju izmantošana publiskajā sektorā ir pamats digitālās un zināšanu sabiedrības attīstībai, un tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt drošu un efektīvu e-pakalpojumu izstrādi; īpaši attiecībā uz e-identifikāciju un e-parakstiem norāda, ka pārrobežu sadarbība ir obligāti nepieciešama, lai pieņemtu pārrobežu elektronisko rēķinu sagatavošanas risinājumus;

98. atgādina, ka 2012. gada 20. aprīļa rezolūcijā par konkurētspējīgu vienotu digitālo tirgu — e-pārvaldi kā virzītājspēku Parlaments uzsvēra, ka ir svarīgi nodrošināt juridisko noteiktību, skaidru tehnisko vidi un pieejamus un sadarbībspējīgus e-rēķinu risinājumus, kam pamatā ir vienotas tiesību aktos noteiktas prasības, uzņēmējdarbības procesi un tehniskie standarti; aicina Komisiju izvērtēt nepieciešamību noteikt vienotus, atvērtus Savienības mēroga e-identifikācijas un e-parakstu standartus; norāda, ka galvenie šķēršļi pārrobežu pieejai valsts pārvaldes e-pakalpojumiem ir saistīti ar elektroniskā paraksta izmantošanu un elektronisko identificēšanu un to, ka e-pārvaldes sistēmas nav savietojamas ES līmenī; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu regulai par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū;

99. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

PASKAIDROJUMS

Eiropa pašlaik saskaras ar jauniem lieliem uzdevumiem. Ekonomikas krīze nopietni ietekmē Eiropas ekonomiku, valstis, sabiedrību, ģimenes. Eiropa pašlaik saskaras ar grūtībām, kuros varbūt vairāk nekā jebkad iepriekš ir nepieciešamas politiskas pārdomas un debates par idejām. Ikviens krīze, ikviens posms, piemēram, tas, kurā pašlaik dzīvojam, ir arī iespēja uzlabot situāciju, pārdomāt, kāpēc nonācām šādā situācijā, labot pieļautās kļūdas, attīstīties un līdz ar to veikt vajadzīgās pārmaiņas. Vissarežģītākais laiks tādēļ ir vislabākā iespēja veikt reformas, ieviest pārmaiņas un tādējādi virzīties pretī labākai situācijai.

Mēs dzīvojam arī lielas un iepriekš nepieredzētas sociālas, ekonomiskas un tehnoloģiskas attīstības laikā. Tā sauktā digitālā revolūcija ir būtiski mainījusi mūsu dzīvi daudzos aspektos. Jauni komercijas veidi, jauna mijiedarbība ar citiem indivīdiem, jauni informācijas meklēšanas, produktu un cenu salīdzināšanas un cita starpā mācīšanās veidi ir mainījušies tik krasi, kā mēs nebūtu varējuši iedomāties pirms nedaudziem gadiem.

Digitālā revolūcija ir arī pārveidojusi to, kā tiek veikta komercdarbība, un interneta ekonomikas ietekme beidzamajos gados ir bijusi milzīga. Guvumi un iespējas ekonomikas izaugsmei, nodarbinātības radīšanai, patērētāju iespējas, produktu dažādība, pieņemamas cenas un iespējas uzņēmumiem ir plašas. To skaidri apliecina skaitļi. Dažās G 8 grupas valstīs iepriekšējos piecos gados internets ir nodrošinājis 20 % ekonomikas izaugsmes un 25 % nodarbinātības pieauguma. Uz katru zaudēto darba vietu pasaulē bezsaistes režīmā, tiešsaistes nozarē tiek radītas 2,6 jaunas darba vietas. Uzņēmumi, kas pilnīgi izmanto interneta potenciālu, rada vairāk nekā divtik darba vietu salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuri to neizmanto. Dalījumā pa nozarēm ar internetu saistītais patēriņš un tēriņi tagad ir lielāki nekā lauksaimniecībā vai enerģētikā, turklāt tie turpinās palielināties.

Saskaņā ar jaunāko *BCG* pētījumu „Interneta ekonomika G 20 valstīs” līdz 2016. gadam pasaulē būs 3 miljardi interneta lietotāju un interneta ekonomikas apjoms G 20 valstu ekonomikā sasniegs USD 4,2 triljonus. Ja interneta ekonomika būtu kādas valsts ekonomika, tā ierindotos starp pasaules piecām vadošajām valstīm tūlīt aiz ASV, Ķīnas, Japānas un Indijas, apsteidzot Vāciju. G 20 valstīs tā jau sasniegusi 4,1 % no IKP jeb USD 2,3 triljonus, 2010. gadā pārsniedzot Itālijas un Brazīlijas ekonomiku. Internets dažu valstu ekonomikā veido līdz 8 % IKP, kļūstot par izaugsmes dzinējspēku un radot darba vietas.

Tomēr Eiropas Savienībā vienots digitālais tirgus nav izveidojies tik plaši, kā būtu iespējams, un nav izmantoti visi digitālās ekonomikas ieguvumi. Pašreizējā juridiskā sadrumstalotība darbojas kā faktors, kas attur gan patērētājus, gan uzņēmumus, tiem apsverot iesaistīšanos pārrobežu tirdzniecībā. Pārrobežu komercdarbībai Eiropā jāsaikars ar 27 dažādiem noteikumu komplektiem svarīgās jomās, piemēram, PVN, pasta pakalpojumi vai intelektuālā īpašuma tiesības, kas komercdarbības īstenošanai Eiropas mērogā rada ļoti lielas izmaksas, kuras uzņēmumi, jo īpaši MVU, dažreiz nevar atļauties. Eiropas Savienībā 99 % uzņēmumu ir MVU. Tie ir ES ekonomikas pamats, jo rada 85 % darba vietu.

Digitālā ekonomika varētu būt to attīstības pamats un palīdzēt atrast izeju no krīzes. Tāpēc ir svarīgi pārvarēt šos šķēršļus, lai dotu tiem jaunas iespējas un stimulētu ekonomikas izaugsmi

un darba vietu radīšanu.

Tomēr vienlīdz svarīgi ir arī tas, ka patērētājiem samazinās iespējas gūt pilnīgu labumu no vienota digitālā tirgus. Tā kā daudzi tiešsaistes veikali nevēlas tirgoties ar patērētājiem no ikvienas ES valsts iepriekš minēto iemeslu dēļ, interneta darījumi bieži tiek pārtraukti, ja patērētājs dzīvo ārpus kāda konkrēta tirgus. Vidēji 61 % no visiem pārrobežu pasūtījumiem nenotiek šā iemesla dēļ.

Saskaņā ar jaunāko patēriņa tirgus rezultātu pārskatu un tā ietvaros veikto pētījumu par preču e-komerciju patērētāji var gūt ietaupījumus 13 preču kategorijās no 15 preču kategorijām, kuru cenas tika pētītas. Pētījums arī parāda, ka patērētājiem ir vismaz divreiz lielāka izvēle, ja viņi iepērkas tiešsaistē, nevis dara to bezsaistē. Ja viņi iepērkas tiešsaistē ES, viņiem ir aptuveni 16 reizes lielāka produktu izvēle. Iepērkoties tiešsaistē, Eiropas patērētāji jau ietaupa aptuveni EUR 11,7 miljardus gadā tikai par precēm vien (apjoms, kas vienāds ar 0,12 % no ES IKP). Ja e-komercija palielinātos un sasniegtu 15 % kopējā mazumtirdzniecības nozarē un vienotā tirgus šķēršļi būtu novērsti, patērētāju labklājības ieguvums kopumā sasniegtu EUR 204 miljardus (kas līdzinās 1,7 % no ES IKP).

Tas ir četras reizes vairāk nekā pašlaik, kad joprojām turpinās tirgus sadalījums pa valstu robežām. Divas trešdaļas ieguvumu patērētāju labklājībai nodrošina lielāka izvēle tiešsaistē, kas ir ievērojami plašāka pāri valstu robežām.

Eiropa ir turpmākās ekonomiskās attīstības krustcelēs, un tai jāizlemj, vai uzņēmējiem tiks nodrošināta laba uzņēmējdarbības vide vai nelabvēlīga vide. Mums būtu jāizlemj, vai mēs dodamies uz Eiropu, kas ir brīva no šķēršļiem, vai paliekam Eiropā, kurā ir šķēršļi uzņēmējdarbības radīšanai un darba vietām.

Šogad, kad mēs atzīmējam 20 gadus kopš vienotā tirgus izveides, mums būtu jādod ekonomikai vajadzīgais impulss, lai rastos vienots digitālais tirgus. Pagājušā gadsimta astoņdesmitajos un deviņdesmitajos gados četru brīvību īstenošanās dzīvē aktivizēja milzīgas iespējas un izdevības. Šodien vienotā tirgus paplašināšana par vienotu digitālo tirgu radītu daudz vairāk iespēju. Digitālā revolūcija piedāvā mūsu ekonomikai, uzņēmumiem un iedzīvotājiem iespēju radīt izaugsmi un nodarbinātību, izmantojot vienotu digitālo tirgu.

Saistībā ar šo Eiropas iestādes iepriekšējos divos gados ir izstrādājušas vairākas iniciatīvas, dažādus Eiropas Komisijas paziņojumus un Eiropas Parlamenta ziņojumus. IMCO komiteja ir pat radījusi īpašu darba grupu par vienoto digitālo tirgu un e-komerciju, kura analizē šķēršļus un piedāvā konkrētus rīcības virzienus, lai uzlabotu pašreizējo situāciju. Bet mums jāiet tālāk. Ir vajadzīgi konkrētāki politikas priekšlikumi, dziļākas pašreizējās situācijas reformas.

Eiropa strauji virzās no industriālā laikmeta uz globālu, tīklu zināšanās un pakalpojumos bāzētu ekonomiku. Tas nenovēršami izraisa pārmaiņas ne tikai ekonomikā, bet arī iestādēs un sistēmās, kas tika veidotas citam laikmetam. Uzsverot jauno tehnoloģiju, kā arī izglītības, prasmju un mūžizglītības pārveidojošā spēka vislielāko nozīmi, šīs iniciatīvas nolūks ir stimulēt debates un pievērst sabiedrības uzmanību šim jautājumam, kas ir veiksmīgas zināšanu ekonomikas centrā.

Referents atzinīgi vērtē piecus darbības ieteikumus politikas un prakses attīstīšanai Komisijas paziņojumā „Vienota sistēma uzticēšanās pastiprināšanai vienotajam digitālajam e-komercijas

un tiešsaistes pakalpojumu tirgum”, bet mēs vēlētos saņemt padziļinātu analīzi par turpmāk minētiem četriem savstarpēji saistītiem jautājumiem.

1. Mazie un vidējie uzņēmumi.

ES jau ir daudz paveikusi, lai uzlabotu situāciju mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, bet darāmā vēl arvien ir daudz, lai mazinātu birokrātiju, vienkāršotu piekļuvi finanšu instrumentiem un uzlabotu MVU piekļuvi Eiropas starptautiskajiem tirgiem. Ir aptuveni 23 miljoni mazu un vidēju uzņēmumu, kas veido 99 % uzņēmumu Eiropā un nodrošina 85 % darbavietu. Tie ir ekonomikas izaugsmes, inovāciju, nodarbinātības un sociālās integrācijas galvenais dzinējspēks. IKT, kā tas atzīts Eiropas Digitālajā programmā — vienā no stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvām —, ir devušas spēcīgu impulsu izaugsmei, produktivitātes palielinājumam MVU sektorā, un tas savukārt ir uzlabojis iedzīvotāju un patērētāju labklājību. Inovatīviem MVU ir īpaša nozīme inovācijas un izaugsmes ģenerēšanā, ļaujot jaunām transformatīvām tehnoloģijām dot jaunu enerģijas impulsu produktivitātei, efektivitātei un konkurētspējai gan rūpniecībā, gan publiskajā sektorā. Inovatīvi komercuzņēmumi jau virza uz priekšu Eiropas izaugsmi, jo IKT nozare pārstāv aptuveni 25 % no IKP palielinājuma.

MVU, kas ir intensīvi tehnoloģiju lietotāji, ne vien audzē un eksportē divreiz vairāk nekā pārējie MVU, bet rada arī divreiz vairāk darbavietu. Ir jāizmanto vairāk tehnoloģiju visu nozaru visos uzņēmumos. Saskaņā ar *McKinsey* Globālā institūta datiem 75 % interneta radītās ekonomiskās vērtības rodas tradicionālos uzņēmumos, kuri lieto tīmeklī bāzētas tehnoloģijas, lai samazinātu sava uzņēmuma ekspluatācijas izmaksas.

2. Atlikušo šķēršļu pārvarēšana vienotajā digitālajā tirgū. Vienotais digitālais tirgus var dot ieguldījumu daudzu ES politikas mērķu, tostarp „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā, lai modernizētu Eiropas darba tirgu un padarītu videi draudzīgāku tās ekonomiku. Tomēr pašlaik mums vēl joprojām ir 27 digitāli tirgi viena vietā. Pašlaik spēkā esošie noteikumi jāatjaunina, lai būtu iespējams vienots digitālais tirgus. ES vienotā digitālā tirgus sadrumstalotība neļauj daudziem MVU gūt visu labumu no interneta un IKT, jo tie nevar uzņemties tādas pašas juridiskos, nodokļa un/vai administratīvos slogus, kādi ir pa spēkam lieliem uzņēmumiem. Turpmāk sniegtajā „darāmo darbu” sarakstā citu pasākumu starpā ir nosacījums *sine qua non*, ja Eiropa cer gūt vienotā digitālā tirgus potenciālu ekonomikas nozarē, kurā izšķirsies nākamā konkurētspēja, darbavietu radīšana un ražošanas rezultāti:

- paātrināt visaugstākā ātruma platjoslas izplatīšanu un pieņemšanu;
- radīt uzticamas, drošas un efektīvas tiešsaistes maksājumu sistēmas;
- vienādot un vienkāršot sarežģītas un savstarpēji pārklājošās PVN sistēmas;
- pazemināt pārrobežu pārvadājumu izmaksas un palielināt piegādes precizitāti;
- izstrādāt Eiropas līmeņa sistēmu ar saskaņotiem datu aizsardzības noteikumiem, kurā ir ņemtas vērā jaunas tehnoloģijas, piemēram, mākoņdatošana;
- radīt Eiropas stratēģiju intelektuālā īpašuma tiesību jomai;
- pareizi piemērot Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punktu.

3. Palāvības un uzticēšanās stiprināšana vienotajam digitālajam tirgum. Uzticēšanās ir galvenais veiksmes faktors e-komercijas un tiešsaistes pakalpojumu izaugsmē. Turpmāki pasākumi, lai stimulētu e-komercijas izaugsmi, radot uzticēšanos, ir obligāti. Lai izveidotu tiešsaistes tirgus vietu, kurai patērētāji var uzticēties, jānodrošina pārredzamība, drošība un

lietotāja tiesību aizsardzība. Svarīgi statistiski dati runā paši par sevi, un tiem jāceļ trauksme politikas veidotāju vidū.

- ES vēl arvien ir ļoti vāji apgādāta ar liela ātruma platjoslu, jo tikai 0,9 % savienojumu darbojas ar ātrumu 100 megabiti sekundē — tālu atpaliekot no Digitālās programmas mērķa par 50 % ieviest ļoti ātru internetu līdz 2020. gadam.
- Eiropa nemāca pietiekami daudz IKT speciālistu, un digitālo prasmju nepietiekamība ir iemesls, kas ļauj prognozēt, ka 2015. gadā trūks 700 000 profesionāļu, un tas notiek laikā, kad ir vēsturisks 10,2 % [bezdarbnieku] līmenis un uztraucošs 22,4 % rādītājs jauniešiem.
- Gandrīz viens no diviem Eiropas patērētājiem nav ieinteresēts veikt pārrobežu darījumu, raizējoties par piegādes drošumu, kas vidēji ir divreiz lielāks nekā iekšzemes sūtījumiem.
- 33 % interneta lietotāju izvairās no iepirkšanās tiešsaistē, bažījoties par maksājumu drošību, juridiskās noteiktības trūkumu utt.

Efektīva Eiropas tiešsaistes uzticamības logotipa izveide būtu nākamais pasākums, kura pamatā būtu iepriekš minētajos pasākumos gūtie rezultāti, un tādējādi tiktu izveidoti efektīvi un pieejami ADR un ODR mehānismi vai vēl vairāk pastiprināti īstenošanas instrumenti. Efektīvas e-paraksta sistēmas pieņemšana būtu izšķirīgs pasākums uzticēšanās veicināšanai, tāpat arī ES Tiešsaistes tiesību kodeksa stāšanās spēkā un labāka informācija par lietotāju tiesībām Eiropas Savienībā.

4. Pamata izveide Eiropas lielākai konkurētspējai. Atpaliecībai IKT jomā un inovācijās būtu graužošas sekas ilgtermiņā. Tieši tāpēc kā neatliekama prioritāte vienotais digitālais tirgus jāpadara par resursu, kas nodrošina komercdarbības vidi, kura sekmē uzņēmumu ieguldījumus pētniecībā un izstrādē. Tādi pasākumi citu starpā kā „Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments”, e-iekirkumi un pamatnostādnes e-parakstam, būtu svarīgi katalizatori, kas ļautu komercuzņēmumiem sākt izstrādāt tehnoloģijas un ieviest inovācijas.

Pēc referenta domām pašreiz spēkā esošo ES noteikumu īstenošana un pielāgošana, lai pabeigtu vienotā digitālā tirgus izveidi, palīdzēs Eiropai kļūt par saviem konkurentiem līdzvērtīgu dalībnieci globālajā tirgū un ļaus tai arī spēcīgākai nekā iepriekš atrast izeju no pašreizējās finanšu krīzes un būt gatavai stāties pretī 21. gadsimta izaicinājumiem.

10.9.2012

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu
(2012/2030(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Aldo Patriciello*

IEROSINĀJUMI

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka interneta pakalpojumi tiek piedāvāti pārrobežu mērogā un ka tiem attiecīgi vajadzīga saskaņota rīcība atbilstoši Eiropas digitalizācijas programmai;
2. norāda, ka Eiropas tirgus, kurā gandrīz 500 miljoniem cilvēku ir ātrdarbīgas platjoslas pieslēgums, būtu iekšējā tirgus attīstības virzītājspēks; uzsver, ka Eiropas digitalizācijas programmai jābūt saistītai ar jaunu pakalpojumu, piemēram, e-komercijas, e-veselības aprūpes, e-izglītības, e-bankas un e-pārvaldes pakalpojumu, sniegšanu;
3. atgādina, ka vienots digitālais tirgus, kurā brīva pakalpojumu plūsma ir brīvi pieejama 500 miljoniem patērētāju, ir izšķirīgs konkurētspējas un ekonomiskās izaugsmes virzītājspēks, kas nodrošina augsti kvalificētas darbavietas un sekmē ES konvergenci uz zināšanām balstītā ekonomikā;
4. uzsver, ka platjosla un internets ir svarīgi ekonomiskās izaugsmes, zināšanu sabiedrības, darbavietu radīšanas, inovācijas un Eiropas konkurētspējas, kā arī tiešsaistes komercijas un pakalpojumu atbalsta virzītājspēki; uzsver, ka patērētājiem un uzņēmumiem nepieciešama platjoslas piekļuve, lai tie varētu pilnībā izmantot internetu;
5. norāda, ka lielāka konkurence, pārredzamība attiecībā uz plūsmas pārvaldību un pakalpojumu kvalitāti, kā arī vienkāršas iespējas mainīt pakalpojuma sniedzēju ir daži no obligātajiem nosacījumiem tīkla neitralitātes nodrošināšanai; atkārtoti pauž atbalstu atvērtam internetam, kurā saturu un atsevišķus komerciālus pasākumus nevar bloķēt; atgādina par nesensajiem Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (*BEREC*) konstatējumiem un uzskata, ka ir nepieciešami papildu pasākumi, lai nodrošinātu tīkla

neitralitāti;

6. atkārtoti uzsver iespējamās problēmas, kas saistītas ar atkāpšanos no tīkla neitralitātes, tostarp ar konkurences noteikumiem neatbilstošu rīcību, jauninājumu kavēšanu, vārda brīvības ierobežojumiem, patērētāju informētības trūkumu un privātuma pārkāpumiem, kā arī norāda uz to, ka tīkla neitralitātes trūkums kaitē uzņēmumiem, patērētājiem un sabiedrībai kopumā;
7. uzsver, cik svarīgi ir veidot Eiropas vienoto digitālo tirgu, lai turpinātu centienus plaši pieejamas un ātras piekļuves nodrošināšanai visiem patērētājiem, veicinot piekļuvi fiksētajam un mobilajam internetam un ieviešot nākamās paaudzes infrastruktūru; uzsver, ka tam nepieciešamas politikas nostādnes, kas veicina piekļuvi uz konkurētspējīgiem noteikumiem;
8. uzsver, ka pilnībā darbotiespējīga vienota digitālā tirgus panākšanai ir jāpieliek saskaņotas pūles, lai nodrošinātu, ka visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no vecuma, atrašanās vietas, izglītības un dzimuma ir piekļuve internetam un nepieciešamajām prasmēm tā izmantošanai;
9. mudina Komisiju un dalībvalstis, atjauninot attiecīgos mērķus, sniegt jaunu impulsu ātrdarbīgu un īpaši ātrdarbīgu platjoslas pakalpojumu Eiropas stratēģijai;
10. uzsver, ka digitālās kompetences ir būtiski svarīgas konkurētspējīga digitālo pakalpojumu tirgus izveidei un ka pienācīgas digitālās prasmes būtu jānodrošina visiem Eiropas iedzīvotājiem; uzsver, ka svarīga ir apņemšanās līdz 2015. gadam uz pusi samazināt trūkumus saistībā ar digitālajām prasmēm un kompetences līmeni;
11. atzīst nepieciešamību radīt iespējas, kā palielināt iedzīvotāju uzticību un paļāvību tiešsaistes videi un garantēt personas datu un privātuma aizsardzību, un vārda un informācijas brīvību, tostarp novērst ģeogrāfiskos, tehniskos un organizatoriskos šķēršļus tiesiskās aizsardzības mehānisma izmantošanai;
12. ir pilnīgi pārliecināts, ka privātuma aizsardzība ir ne tikai Eiropas Savienības galvenā vērtība, bet tai ir arī galvenā nozīme, lai nepieciešamajā līmenī varētu stiprināt lietotāju uzticību digitālajai videi un Eiropas digitālais vienotais tirgus varētu pilnībā attīstīties; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus datu aizsardzības direktīvas pielāgošanai pašreizējai digitālajai videi, tādējādi veicinot tiešsaistes vides novatorisko būtību un sekmējot tādu jaunu un daudzsološu tehnoloģiju kā mākoņdatošana izstrādi;
13. uzsver, ka tiešsaistes tirgiem jābūt pēc iespējas elastīgākiem, lai uzlabotu uzņēmējdarbības un attīstības iespējas šajā jomā;
14. aicina izveidot integrētu Eiropas tirgu karšu, interneta un mobilo maksājumu jomā; tajā pašā laikā aicina vienkāršot e-rēķinu struktūru; attiecībā uz abiem jautājumiem uzsver, cik svarīga ir sadarbība un atvērti standarti, lai veicinātu maksimāla tirgus potenciāla izmantošanu un konkurenci;
15. uzsver, ka sekmīga digitālā ekonomika ir ES ekonomikas panākumu obligāts priekšnoteikums; tomēr atzīmē, ka brīvu digitālo pakalpojumu kustību mūsdienās būtiski

kavē noteikumu sadrumstalotība valsts līmenī — pārrobežu pārdošanas ziņā Eiropas Savienības uzņēmumi saskaras ar daudziem šķēršļiem, galvenokārt atšķirīgo dalībvalstu līmeņa noteikumu dēļ, ko piemēro tādās jomās kā patērētāju aizsardzība, PVN, noteikumi īpašiem produktiem un maksājumu darījumi; aicina ES iestādes pastiprināt centienus, lai līdz 2015. gadam novērstu galvenos tiesiski normatīvos šķēršļus pārrobežu darījumiem tiešsaistē; aicina Komisiju arī turpmāk ierosināt mērķtiecīgus juridiskos pasākumus, lai novērstu galvenos kavēkļus;

16. uzsver „vienas pieturas PVN aģentūras” nozīmi, lai atvieglotu pārrobežu e-komerciju MVU un veicinātu elektronisko rēķinu sagatavošanu; tomēr norāda, ka šādas „vienas pieturas aģentūras” būtu jāveido tikai pašreizējās iestāžu struktūras ietvaros, nepalielinot nodokļu maksātājiem uzlikto slogu;
17. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas likumdošanas priekšlikumu regulai par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū, kam — nodrošinot ES līmenī apstiprināto elektroniskās identifikācijas sistēmu savstarpēju atzīšanu un pieņemšanu — ir potenciāls, lai veidotu drošu un netraucētu elektronisko mijiedarbību starp uzņēmumiem, iedzīvotājiem un valsts iestādēm, tādējādi palielinot publisko un privāto tiešsaistes pakalpojumu, e-uzņēmējdarbības un e-komercijas efektivitāti Eiropas Savienībā;
18. uzsver, cik svarīga ir saskaņota pieeja izņēmumiem un ierobežojumiem autortiesību jomā, kā arī saskaņoti normatīvie izņēmumi preču zīmēm un patentiem — bieži vien pētnieku un izstrādātāju interesēs —, lai atvieglotu attīstību, ieviešanu un to, ka patērētāji pieņem jaunus, novatoriskus pakalpojumus, kā arī lai nodrošinātu juridisko noteiktību pētnieku grupām, izgudrotājiem, māksliniekiem un lietotājiem, jo tas nepieciešams sekmīgai Eiropas digitālajai videi nākotnē;
19. uzsver, ka ES ir steidzami jānodrošina uzņēmumiem un patērētājiem nepieciešamā palīdzība un līdzekļi tiešsaistes tirdzniecībai, lai palielinātu pārrobežu tirdzniecību; tādēļ aicina vienkāršot licencēšanas sistēmas un izveidot efektīvu regulējumu autortiesību jomā;
20. piekrīt Komisijai, ka pašreizējo juridisko regulējumu, ko nodrošina e-komercijas direktīva, nav nepieciešams pārskatīt; taču uzsver, ka nepieciešams turpmāks skaidrojums attiecībā uz publiskošanas un rīcības procedūrām, paredzot pasākumus nelikumīga satura gadījumā;
21. uzsver iespējamo vērtību, kādu varētu gūt patērētāji un uzņēmumi no publisko pakalpojumu digitalizēšanas, un aicina dalībvalstis izstrādāt savus publisko pakalpojumu digitalizācijas plānus, kuros vajadzētu ietvert sasniedzamos mērķus un īstenojamos pasākumus, lai līdz 2015. gadam visi publiskie pakalpojumi tiktu nodrošināti un būtu pieejami tiešsaistē;
22. norāda, ka informācijas un komunikāciju tehnoloģiju izmantošana valsts sektorā ir pamats digitālās un zināšanu sabiedrības attīstībai, un tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt drošu un efektīvu e-pakalpojumu izstrādi; norāda, īpaši attiecībā uz e-identifikāciju un e-parakstiem, ka pārrobežu sadarbība ir obligāti nepieciešama, lai pieņemtu pārrobežu elektronisko rēķinu sagatavošanas risinājumus;

23. savā 2012. gada 20. aprīļa rezolūcijā par konkurētspējīgu digitālo vienoto tirgu — e-pārvaldi kā virzītājspēku Eiropas Parlaments uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt tiesisko noteiktību, skaidru tehnisko vidi un pieejamus un sadarbspējīgus e-rēķinu risinājumus, kam pamatā ir vienotas tiesību aktos noteiktas prasības, uzņēmējdarbības procesi un tehniskie standarti, ar kuriem veicināt šādu rēķinu masveida izmantošanu;
24. norāda uz nepieciešamību turpināt darbu pie normatīvās saskaņošanas intelektuālā īpašuma tiesību jomā, ievērojot iedzīvotāju tiesības un brīvības, lai atvieglotu digitālā vienotā tirgus izveides pabeigšanu;
25. aicina Komisiju izvērtēt vajadzību noteikt vienotus, atvērtus Eiropas Savienības e-identifikācijas un e-parakstu standartus;
26. norāda, ka galvenie šķēršļi pārrobežu pieejai valsts pārvaldes e-pakalpojumiem ir saistīti ar elektroniskā paraksta izmantošanu un elektronisko identificēšanu un to, ka e-pārvaldes sistēmas nav savietojamas ES līmenī; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu regulai par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū;
27. aicina dalībvalstis izstrādāt valsts ārkārtas plānus rīcībai kiberincidentu gadījumos, lai cīnītos pret pārrobežu kibernetiskiem vai kibernetiskiem, tostarp Eiropas un valsts kritiskās informācijas infrastruktūras plānus, un sagatavot stratēģijas elastīgākas un drošākas infrastruktūras veidošanai; uzsver, ka jāpastiprina starptautiskā sadarbība šajā jomā; atgādina, ka tīkla un informācijas drošība ir visu ieinteresēto personu, tostarp mājas interneta lietotāju, pakalpojumu sniedzēju un produktu izstrādātāju, atbildība; iesaka veicināt kibernetiskās drošības apmācības un izglītības programmas gan iedzīvotājiem, gan profesionāļiem;
28. uzsver, ka internetu arvien vairāk izmanto mobilajās ierīcēs, un aicina īstenot pasākumus, lai nodrošinātu lielāku radiofrekvenču spektra pieejamību mobilajam internetam un uzlabotu šo mobilo ierīču nodrošināto e-pakalpojumu kvalitāti; turpmākajam radiofrekvenču spektra sadalījumam ir jāveicina Eiropas vadošā loma bezvadu lietojumu un jaunu pakalpojumu jomā, lai sekmētu Eiropas izaugsmi un globālo konkurētspēju;
29. atzīmē, ka gan fiksēto, gan mobilo datu plūsma pieaug milzīgā ātrumā un ka daudzām darbībām, tādām kā turpmāk saskaņoti spektra piešķirumi bezvadu platjoslai, lielāka spektra efektivitāte un nākamās paaudzes piekļuves tīklu ātra izvēršana, būs izšķiroša nozīme šī pieauguma pārvaldīšanā;
30. norāda — lai apmierinātu nākotnes jaudas prasības, pirmais obligātais solis ir izvērtēt, cik liela ir nepieciešamība mobilo datu plūsmas vajadzībām atvērt 700 MHz frekvenču joslu;
31. atzīst, ka ātrdarbīgi tīkli ir priekšnosacījums tiešsaistes pakalpojumu attīstībai un ekonomikas izaugsmei; aicina Eiropas Komisiju izstrādāt pasaulē vadošās digitālās programmas mērķus, nodrošinot, ka Eiropa kļūst par pasaules līderi interneta ātruma un savienojumu ziņā; aicina dalībvalstis turpināt valsts platjoslas plānu izstrādi un pieņemt darbības plānus ar konkrētiem pasākumiem, lai īstenotu tālejošus platjoslas mērķus, un uzsver stratēģisko un būtisko nozīmi, kāda ir instrumentiem, ko Komisija ierosināja Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentā;

32. pauž nožēlu, ka ES atpaliiek optiskās šķiedras izmantošanas interneta savienojumos ziņā; tādēļ aicina dalībvalstis un Eiropas Komisiju veicināt īpaši ātrdarbīgas platjoslas izplatību un ieviešanu un mudina veidot Eiropas stratēģiju plaša mēroga optiskās šķiedras kabeļu nodrošināšanai līdz galalietotājam;
33. uzskata, ka līdzās viendabīgai IKT ieviešanai digitālā vienotā tirgus attīstības nolūkā ir būtiski sekmēt arī IKT pētniecības izcilību un veicināt valsts un privātos ieguldījumus augsta riska sadarbības pētniecībā un inovācijās IKT jomā; uzsver, ka Eiropai ir jābūt priekšgalā progresīvu interneta tehnoloģiju un standartu izstrādē; ierosina nākamajos finanšu plānos un programmā „Apvārsnis 2020” ievērojami palielināt ES budžeta finansējumu IKT pētniecībai;
34. norāda, ka straujai īpaši ātrdarbīgas platjoslas ieviešanai ir galvenā nozīme Eiropas konkurētspējas nodrošināšanai pasaulē, Eiropas produktivitātes celšanai un tam, lai rastos jauni un mazi uzņēmumi, kas varētu ieņemt vadošo pozīciju dažādās nozarēs, piemēram, veselības aprūpes, ražošanas un pakalpojumu nozarēs;
35. aicina īstenot īpašus pasākumus, lai nodrošinātu, ka MVU var pilnībā izmantot platjoslas potenciālu e-komercijas un e-ierkuma jomā; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu iniciatīvas, kas paredz attīstīt MVU e-prasmes, un stimulēt inovatīvus, interneta uzņēmējdarbības modeļus, izmantojot Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (*CIP*) un tai sekojošo instrumentu — Uzņēmumu konkurētspējas un MVU programmu (*COSME*);
36. atzīst mākoņdatošanas lielo potenciālu un aicina Komisiju nekavējoties nākt klajā ar Eiropas mākoņdatošanas stratēģiju;
37. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt informācijas tehnoloģiju apmācības programmas par patērētāju tiesībām, pienākumiem un riskiem iekšējā digitālajā tirgū.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	3.9.2012
Galīgais balsojums	+ : 35 - : 1 0 : 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Amelia Andersdotter, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Maria Da Graça Carvalho, Jürgen Creutzmann, Brian Crowley, Pilar del Castillo Vera, Gaston Franco, András Gyürk, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Herbert Reul, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ioan Enciu, Françoise Grossetête, Roger Helmer, Marian-Jean Marinescu, Zofija Mazej Kukovič, Vladimír Remek, Silvia-Adriana Țicău

16.7.2012

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu
(2012/2030(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Marietje Schaake*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atbalsta Komisijas apņemšanos stiprināt un veicināt IKT infrastruktūras attīstību, lai pārvarētu digitālo plaisu; atgādina, ka IKT infrastruktūras attīstība pozitīvi ietekmē Eiropas Savienības sociālo kohēziju, ekonomisko izaugsmi un konkurētspēju, kā arī komunikāciju, radošumu un iedzīvotāju piekļuvi izglītībai un informācijai; atzinīgi vērtē iniciatīvas reģionālās attīstības un lauku attīstības programmu ietvaros, kā arī EIB iniciatīvas, kas vērstas uz lauku teritoriju labāku integrāciju IKT infrastruktūrā;
2. atbalsta iespēju sadarboties ar pētniecības iestādēm; atzinīgi vērtē Komisijas ieceres veicināt publiskas un privātas investīcijas Eiropas telekomunikāciju tīklos „Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta” (*CEF*) ietvaros un uzsver Eiropas digitālo pakalpojumu infrastruktūras pastāvīgas ieviešanas nozīmi ES saimnieciskajai izaugsmei un konkurētspējai;
3. uzsver, ka mikromaksājumi kļūst aizvien būtiskāki, lai veiktu samaksu par plašsaziņas līdzekļu un kultūras saturu tiešsaistē, taču vēl joprojām ir iespējams uzlabot izmantošanas ērtību, un uzskata to par lietderīgu instrumentu, kā nodrošināt atlīdzību satura autoriem, jo ar mikromaksājumu starpniecību sabiedrībai ir piekļuve likumīgam saturam par saprātīgām cenām; tāpēc uzskata, ka mikromaksājumi ir efektīvs līdzeklis nelikumīga satura apkarošanai; tomēr uzsver, ka ir jārisina ar tiešsaistes maksājumu sistēmām saistītās problēmas, piemēram, savstarpējās izmantojamības trūkums un mikromaksājuma augstās izmaksas patērētājiem, lai izstrādātu vienkāršus, inovatīvus un rentablus risinājumus patērētājiem un digitālajām platformām;
4. uzsver, ka kultūras satura likumīgā tiešsaistes piedāvājuma paplašināšana par

pieņemamām cenām ilgtermiņā var mazināt nelikumīgu interneta platformu klātbūtni;

5. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pievērsties šķēršļiem, kas kavē vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu, galvenokārt barjerām, kas kavē likumīgu pārrobežu tiešsaistes pakalpojumu attīstību; turklāt uzsver nepieciešamību uzlabot patērētāju uzticību saistībā ar piekļuvi likumīgiem pārrobežu pakalpojumiem;
6. uzsver, ka vienotais digitālais tirgus iedzīvotājiem visā ES nodrošinās piekļuvi visu veidu digitālajam saturam un pakalpojumiem (mūzikai, audiovizuālajam saturam un videospēlēm);
7. mudina Komisiju paātrināt sagatavošanas darbu saistībā ar tiesību akta priekšlikumu par „kolektīvo tiesību pārvaldījumu”, lai nodrošinātu kolektīvo tiesību pārvaldījuma sabiedrību labāku pārskatatbildību, pārredzamību un pārvaldību, izveidojot efektīvus strīdu izšķiršanas mehānismus, kā arī paskaidrojot un vienkāršojot licencēšanas sistēmas mūzikas nozarē;
8. uzsver, ka jaunas un arvien plašāk lietotas interneta tehnoloģijas un tiešsaistes pakalpojumi ir palielinājuši pieprasījumu pēc audiovizuālā un cita veida kultūras un radošā digitālā satura un nodrošina jaunus un inovatīvus veidus, kā pielāgot un bagātināt piedāvājumu, it sevišķi jauniešiem; taču norāda, ka pašlaik ir nepietiekams likumīgs piedāvājums šā pieprasījuma apmierināšanai un ka tas motivē lietotājus piekļūt nelikumīgam saturam; uzskata, ka ir jāapsver inovatīvi uzņēmējdarbības modeļi un dažādas licencēšanas struktūras, lai palielinātu pakalpojumu pieejamību; aicina labāk izmantot digitālās tehnoloģijas, kam vajadzētu būt kā atspēriena punktam gan likumīgu piedāvājumu dažādošanai, gan to pavairošanai, tādējādi saglabājot patērētāju uzticību un izaugsmi, vienlaikus nodrošinot godīgu un samērīgu atlīdzību māksliniekiem;
9. uzsver nepieciešamību kultūras darbiem, ko pārdod tiešsaistē un bezsaistē, piemērot to pašu PVN likmi; šajā kontekstā uzskata, ka samazinātu PVN likmju piemērošana tiešsaistes kultūras saturam veicinātu digitālo platformu pievilcību;
10. uzskata, ka ir jāatbalsta izglītības un kultūras darbu digitalizācija pēc iespējas lielākā skaitā ES valodu, lai sabiedrībai nodrošinātu vērtīgu un lietderīgu saturu;
11. atzinīgi vērtē priekšlikumus palielināt pakalpojumu pieejamību un attīstīt likumīgus tiešsaistes satura pakalpojumus, taču uzsver nepieciešamību Savienības līmenī pieņemt modernāku un saskaņotāku ES regulējumu autortiesību jomā; tomēr uzsver nepieciešamību pieņemt autortiesību tiesību aktu, kas nodrošinātu atbilstīgus stimulus un līdzsvaru un atbilstu modernajām tehnoloģijām; uzskata, ka vairāktēritoriju licencēšanas sekmēšana, veicināšana un ilgtspēja vienotajā digitālajā tirgū pirmām kārtām ir jāatbalsta ar tirgus iniciatīvām, reaģējot uz patērētāju pieprasījumu; attiecīgi aicina Komisiju nekavējoties īstenot IIT stratēģijas iniciatīvas;
12. uzsver, ka ir svarīgi noteikt skaidrus principus, lai reglamentētu attiecības ar trešo valstu digitālajiem tirgiem, it sevišķi saistībā ar Savienības līmeņa projektiem, piemēram, pasaules kultūras mantojuma digitalizāciju;
13. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par jaunu paziņošanas un rīcības sistēmu un šajā

saistībā atgādina, ka saskaņā ar E-komercijas direktīvu informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem konkrētos apstākļos ir pienākums rīkoties, lai novērstu vai apturētu nelikumīgas darbības, kas notiek tiešsaistē;

14. uzsver, ka ar tīmekļa vietņu bloķēšanas pilnvarām, kuras ir vienīgā iespēja, kā apturēt nelikumīgas darbības tiešsaistē, bet kuru efektivitāte pie patērētāju mainīgās uzvedības ir apšaubāma, rodas arī iespēja liegt vārda brīvību un tāpēc tās nevar būt problēmas atrisinājums; aicina Komisiju izstrādāt priekšlikumus labākai iniciatīvu un organizāciju koordinācijai, kuras mērķis būtu dzēst nelikumīgu saturu tā radīšanas vietā; uzsver, ka jebkādi pasākumi, kas ierobežo piekļuvi tīmekļa vietnēm, kurās ir nelikumīgs saturs vai kuras to izplata, jāizstrādā pārredzamā procedūrā un tajos ir jāiekļauj atbilstīgi juridiski noteikumi, piemēram, likumā paredzētā kārtība, lai nodrošinātu, ka ierobežojuma apmērs nepārsniedz vajadzīgo līmeni un ierobežojums ir samērīgs, un ka lietotāji ir informēti par ierobežojuma iemeslu; uzsver, ka šādos drošības pasākumos būtu jāietver arī iespēja tos pārsūdzēt; tajā pašā laikā atzīst nepieciešamību rast jaunus, viegli pieejamus un likumīgus veidus, kā piekļūt digitālajam saturam, vienlaikus respektējot kultūru daudzveidību;
15. atgādina, ka arī dalībvalstīm ir jāpiedalās, lai nodrošinātu ātru un nebirokrātisku ES noteikumu īstenošanu un patērētāju tiesības kļūtu par realitāti;
16. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumus neatļaut vai nelikumīga satura apkarošanai izstrādāt sadarbības pasākumus ar maksājumu dienestiem; uzsver, ka sadarbībai ar privātajiem partneriem būtu stingri jābalstās uz tiesisko regulējumu, kurā attiecībā uz visām iesaistītajām pusēm tiek ievērots datu privātums, patērētāju aizsardzība, tiesiskā aizsardzība un piekļuve tiesiskumam; uzsver, ka pirmajam solim jābūt efektīvai „paziņošanas un izņemšanas” pasākumu īstenošanai, visiem vienādi nodrošinot to, ka tiek ievērotas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā un tiesību aktos noteiktā tiesā;
17. uzsver, ka visiem operatoriem, tostarp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un reklāmas aģentūrām, ir nozīme cīņā pret neatļautu un nelikumīgu saturu;
18. aicina Komisiju savā PVN tiesību aktu pārskatā pievērsties absurdam jautājumam par to, ka drukātām grāmatām un citam kultūras saturam piemēro samazinātas PVN likmes, taču identiskām precēm, kas pieejamas elektroniskā formātā, tādas nepiemēro;
19. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis atbalstīt digitālo tehnoloģiju prasmju un iepazīstīšanās projektus, kas paredzēti pieaugušajiem, kuri atbildīgi par jaunāko paaudžu izglītošanu, apmācību un nākotni, lai viņi apzinātos ar IKT saistītās iespējas un riskus zīdaiņiem un bērniem, bet arī lai mazinātu tehnoloģisko prasmju plaisu starp paaudzēm.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	10.7.2012
Galīgais balsojums	+ : 25 - : 2 0 : 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Lorenzo Fontana, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Marie-Christine Vergiat
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivo Belet, Nessa Childers, Seán Kelly, Iosif Matula

19.9.2012

JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu
(2012/2030(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Angelika Niebler*

IEROSINĀJUMI

Juridiskā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. piekrīt Komisijas viedoklim, ka vienotā digitālā tirgus potenciāla izmantošanu pilnībā galvenokārt kavē tas, ka tiesību aktu, kā arī grūti savietojamu standartu un prakšu kopums ir sadrumstalots;
2. uzskata, ka Komisijai vajadzētu vairāk koncentrēties uz tiesību aktu priekšlikumu iesniegšanu, nevis daudziem ietvara dokumentiem, kuros uzskaitīti pasākumi, kas jau sen bija nepieciešami un bieži tika atlikti uz vairākiem gadiem;
3. uzskata, ka autortiesību piemērošanas izņēmumu un ierobežojumu pilnīga saskaņošana ir viens no vienotā digitālā tirgus pabeigšanas priekšnoteikumiem;
4. uzskata, ka ar neseno priekšlikumu regulai par vienotiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem, par ko puses var vienoties kā par alternatīvu valstu tirdzniecības noteikumiem, paveras ievērojamas iespējas novērst vienotā tirgus sadrumstalotību un nodrošināt interneta veikalu labāku pieejamību gan patērētājiem, gan uzņēmumiem, kā arī veicinātu to juridisko atbildību to priekšā;
5. ierosina visām kultūras precēm un pakalpojumiem, kurus pārdod internetā, piemēram, digitālajām grāmatām, piemērot tādu pašu labvēlības režīmu, kāds tiek piemērots tradicionālā formātā ražotām līdzīgām precēm, piemēram, kabatas izmēra grāmatām, un tāpēc attiecībā uz tām izmanto samazināto PVN likmi; šajā sakarībā uzskata, ka digitālām publikācijām piemērojot samazinātu PVN likmi, varētu tikt veicināta likumīgo piedāvājumu attīstība un būtiski varētu veicināt digitālo platformu pievilcību;

6. aicina Komisiju nolūkā nediskriminēt kādā konkrēta veida preces un pakalpojumus steidzami precizēt, ka tā neuzsāks nekādas tiesiskas darbības pret dalībvalstīm, kuras nolems ieviest tādas pašas samazinātas PVN likmes lejupielādējamām digitālajām grāmatām un audiogrāmatām kā līdzvērtīgiem produktiem dažādos fiziskos nesējos, un šajā sakarībā Komisijas nodomu atgriezties ar priekšlikumu par šo jautājumu līdz 2013. gada beigām uzskata par neatbilstošu, lai savlaicīgi atrisinātu šo jautājumu;
7. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par autortiesību un blakus tiesību kolektīvās pārvaldības tiesiskā regulējuma izstrādi, lai nodrošinātu kolektīvo tiesību pārvaldījuma sabiedrību labāku pārskatatbildību, pārredzamību un pārvaldību, izveidotu efektīvus strīdu izšķiršanas mehānismus, kā arī padarītu saprotamāku un vienkāršotu licencēšanu;
8. uzskata, ka interneta lietotājiem paredzēta precīza un saprotama informācija par to, kādi personas dati ir jāvāc, kādiem mērķiem un cik ilgi tie tiek saglabāti, ir svarīga, lai stiprinātu viņu tiesības un līdz ar to arī uzticēšanos internetam; uzsver, ka pārskatot datu aizsardzības jomā pieņemto tiesību aktu kopumu, ir jānodrošina tiesiskā noteiktība un saprotamība, kā arī ļoti augsta līmeņa datu aizsardzība; atzinīgi vērtē paziņojumu par Eiropas vispārējās stratēģijas par mākoņdatošanu 2012. gadam pieņemšanu un šajā saistībā jo īpaši gaida skaidrojumus par jautājumiem, kas skar jurisdikciju, datu aizsardzību un kompetences;
9. prasa paskaidrot, ka interneta pakalpojumu sniedzējiem, Eiropas Savienībā rīkojoties ar datiem un/vai ievācot tos, ir jāievēro Eiropas Savienības tiesību akti par datu aizsardzību un konkurenci un intelektuālā īpašuma aizsardzības tiesības, kā arī elektroniskās komercijas direktīva¹ un telekomunikācijas uzņēmumiem veltītu tiesību aktu kopums² neatkarīgi no tā, kur šie dati tiek saglabāti un/vai apstrādāti; uzskata, ka augstāka līmeņa pārredzamībai attiecībā uz interneta pakalpojumu sniedzēju identifikāciju būs galvenā loma, lai veicinātu patērētāju uzticību šai jomai un sekmētu labākās prakses izmantošanu šajā jomā, un tas būs galvenais kritērijs Eiropas uzticamības zīmola izveidei;
10. atgādina, ka tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar Direktīvas 2000/31/EK 5. pantu ir pienākums precīzi norādīt savu identitāti un ka šīs prasības ievērošana būtiski palīdz nodrošināt patērētāju uzticību elektroniskās tirdzniecības darījumiem;
11. atzinīgi un ar lielu interesi iepazīstas ar Komisijas priekšlikumu par elektroniskās identifikācijas un elektroniskās autentifikācijas savstarpējo atzīšanu un par elektronisko parakstu;
12. stingri atbalsta gan dalībvalstu, gan Eiropas līmenī veiktus pasākumus, ar kuriem novērš izstrādājumu viltošanu un produktu pirātismu internetā;
13. par vienu no galvenajām prasībām, lai nodrošinātu lietotāju uzticību, uzskata strīdu ātru un rentablu izšķiršanu, jo īpaši attiecībā uz tiešsaistē veiktiem darījumiem; tāpēc atzinīgi

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/136/EK (OV L 337, 18.12.2009., 11. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/140/EK (OV L 337, 18.12.2009., 37. lpp.).

vērtē Komisijas priekšlikumu par strīdu, kas izriet no patērētāju tiesībām, izšķiršanu ārpus tiesas un tiešsaistē un izziņoto likumdošanas iniciatīvu par uzņēmumu starpā radušos strīdu izskatīšanu;

14. uzskata, ka galvenā prioritāte ir platjoslas tīkla turpmāka paplašināšana un jo īpaši lauku, izolētu un attālāko teritoriju pieslēgšana elektroniskās saziņas tīkliem; tāpēc aicina Komisiju nepārtraukti pārbaudīt un vajadzības gadījumā regulatīvas iejaukšanās ceļā nodrošināt, lai tiktu saglabāta tīkla neitralitāte un lai interneta pakalpojuma sniedzējiem netiktu liegtas vai ierobežotas tiesības izmantot tīkla infrastruktūru.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	18.9.2012
Galīgais balsojums	+: 25 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, Dagmar Roth-Behrendt, József Szájer
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jacek Włosowicz

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	11.10.2012
Galīgais balsojums	+: 33 -: 2 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Gesine Meissner, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Gino Trematerra, Barbara Weiler
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Regina Bastos, Ildikó Gáll-Pelcz, María Irigoyen Pérez, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Kyriacos Triantaphyllides, Kerstin Westphal